

Der Film 4.–12. 10. 2007
Praha, Brno www.derfilm.cz
Filmový festival německy mluvených filmů

Nature Gaisthal Klasik 2007!

Komixový Gaisthal Junior 2007

Rozhovor s
Honzou Lontscharem

Detektiv Sojka 3

Madlesčín úvodníček 4

Aktuální dění v Sojce 5

Zveme vás na... 7

Lukyho Bulvár 9

Předsedovy postřehy 11

Rozhovor s... 14

Sojka na drátě 17

Sprechen Sie Deutsch mit Lěňa 19

Módní policie 20

Co se událo za akce Sojčů i neSojčů 22

Komix - Profesor X 44

Výcuc ze sojčích zasedání 46

Sudoku 47

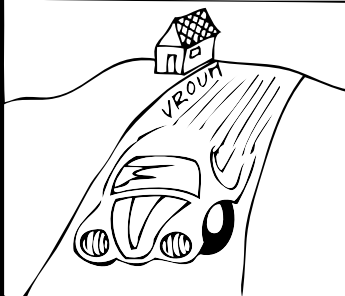
REDAKCE

Redaktoři:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Petr Vondruška
Stálí spolupracovníci:	Tereza Pražská, Pavel Bobek, Eva Dvořáková, Ondřej Špičan, Petr Špičan, Lenka Jandová, Michal Janoš
Design:	Petr Vondruška, Ondřej Špičan
Korektura textu:	Leopold Černý
Adresa redakce:	Poříčí 1 b, Brno, 635 00, Telefon: 608/630386
Další kontakty:	E-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

DETEKTIV SOJKA ¹

díl první – Džob v Praze
kreslí & píše Šogi

Jako každé ráno, kdy nebyla žádná práce se detektiv Sojka vypravil ze svého anglického domku směrem k Londýnu ...

Na policejním oddělení obvykle nebyla o práci nouze. Stačilo projít nevyřešenými případy, za které byla odměna.

A jako vždy, detektiv práci našel. Najít a zneškodnit nebezpečného teroristu Pavla Ibn Bobka. Odměna – 10 000 €

Z neoficiálních kanálů pronikly informace, že hledaný terorista byl naposledy spatřen v Praze, nebo spíše Prazeze.

Tak dobře placené soukromé očko jako Sojka si může dovolit soukromé druhy dopravy. Ale něco se mu nelíbí ...

Spokojen s brněnským letištěm nechává svůj tryskáč bezpečně tam. Ted' se jen nepozorovaně dostat do cíle.

Ze zdrojů blízkých ministru dopravy ČR detektiv zjišťuje, že nejvíce inkognito cestováním je jedině autostop.

Sojka je u cíle. Možná mu Praha připadne jako díra, ale najít v ní zločince, který je tu jako doma nebude jednoduché ...

Možná by detektiv uvítal vaši pomoc. Ale nenechá si zasahovat do svých postupů a rozhodně se příliš nenechá ovlivnit ve svém úsudku. Rozhoduje se mezi třemi možnostmi. Prosím poradte mu.

- a) koupit si Blesk a Šťastný Jim
- b) projít pražské kluby
- c) sehnat kontakt na nějaké dobré detektivy Policie ČR

Co by měl dělat? Poradte detektivovi na jeho adrese: detektiv.sojka@seznam.cz

Miláčkové a miláčky,

po velmi, velmi dlouhé odmlce vás všechny moc zdravím. A dále pravím: jistě jste byli překvapeni, že se vám do rukou zjara nedostal váš oblíbený plátek, ale ouha, redakce není na vině. Byli jsme nachystaní, připravení, vyhlášená uzávěrka, rozumíte, ale pak jsme dostali echo, že máme vše stáhnout a uložit do trezoru na pozdější časy...Důvodem byla nevalná finanční situace Sojky a tím pádem by naše Zobačisko bylo trochu mdlé, chudé a nedomrlé...

Nicméně věřte, že se vám to dnešním číslem pokusíme vynahradiť, protože to bude číslo nabitě vzpomínkami – to víte, musíme se vrátit hoodně v čase, začínáme únorovým plesem, a končíme právě proběhlými tábory.

Kromě toho věnujte pozornost úplně novému formátu komiksu mistra Šogiho, jedná se o interaktivní zábavu – to znamená, že mu neváhejte psát, jak má v psaní pokračovat dál – pochopíte po přečtení. Já osobně jsem nadšená a určitě se zapojím!

Podafilo se nám ulovit exkluzivní rozhovor se stálíci na poli česko-německé spolupráce, s Honzou Lontscharem – ředitelem TANDEMU! Jsem za ten rozhovor moc ráda, protože jsme zase po čase sáhli trochu mimo sojčí řady a to je vždycky čerstvý vítr do plachet!

Bohužel, v tomto čísle nenajdete rubriku s recepty od Efky, protože je teď v časovém presu kvůli stěhování a já musím na tomhle místě poděkovat mému milému muži, který mě vytáhl z bryndy a převzal pro toto číslo i korekturu textu. Totiž starý dobrý Poldík nikdy nezklame, to si pamatujte... Tak a jako náplast, že si tentokrát neuvaříte, tu máme trochu

bulvárnější novinku, něco takového, co jste si i sami přáli, módní policii od Léni, to mrkáte, co?? To mrkejte...tentokrát je to spíš taková ochutnávka na příště, ale pro vás to znamená jedno – dávejte si oded'ka moc dobrý pozor, co si na sebe vezmete, protože její fotoaparát nikdy nespí...Je to taková kočka, do party k našemu bulvárnímu maestrovi Lukášovi. Tak se střeste a třešte ☺

No a ještě jedna velká pecka – sákryš, dneska nevim, co mám psát dřív – navázali jsme spolupráci s Goethe Institutem a v Zobačisku najdete pozvánku na chystaný festival německy mluvených filmů DER FILM. Nenechte si ho ujít, týká se to sice jen Pražáků a Brňáků, ale přijet můžete i vy, z větší dálky. V Praze přespíte třeba u Páji a v Brně můžete u nás, he ☺ Tak jestli máte jen trochu čas a chuť, tak si víc přečtěte v pozvánkách na akce, kde najdete krátkou tiskovou zprávu!

Tak co myslíte? Není toho na jedno číslo už dost a dost? A to jsem nevyjmenovala zdaleka všechno. Zkrátka pusťte se do toho, ať půl je hotovo, přeji vám čtení příjemné a milé, přeji vám, ať vám není dlouhá chvíle.

A taky by mě zajímalo, jestli se někdo úplně z venku přečetl až sem. Toto číslo se totiž tiskne v daleko větším nákladu a kvůli zmíněnému festivalu, kterému dělá reklamu, se dostane i na místa, kam normálně nezavítá. Takže...hola? Jestli jsi cizí a nakoukl jsi do Zobáku, napiš nám, jak se ti líbil ☺ Měli bychom v redakci radost (až na kost).

Jinak se se všemi loučím a vězte, že doufám, že příští číslo už budu chystat s malou pomocnicí z Poříčí! Držte nám palce, přátelé a kamarádi!

Vaše...

Po dlouhé době se ke slovu opět hlásí Terka, všechny vás moc a moc zdravím a přináším přehled všech významných událostí, které Sojku potkaly od vydání posledního Zobačiska. Seznam to je poměrně dlouhý, neboť jsme se dlouho neviděli, nebo vlastně spíš nečetli ☺, tak rychle do toho a půl je hotovo.

Reprezentační ples

První akcí roku 2007, kterou Sojka uspořádala jak pro své členy, tak i širokou veřejnost, byl **reprezentační ples**. Místo konání se pomalu, ale jistě začíná stávat tradicí. V dejvickém podniku Escobaras se nám zkrátka líbí, a tak se tam s nejvyšší pravděpodobností setkáme i tuhle zimu. Ples se nesl v duchu country a divokého západu, ale další podrobnosti o tom, jak to celé vlastně probíhalo už nebudu prozrazovat, abych nešlapala do zelí Kristýnce, která pro vás o této akci připravila naprosto vyčerpávající report.

Superrada

Další akcí, která musí být připomenuta, je **setkání radních Sojky a naší partnerské organizace SdJ** (tzv. SURA, nebo-li superrada), jež proběhlo na začátku března tohoto roku. Společně jsme probrali důležité věci týkající se naší spolupráce i to, jakým směrem se chceme dále ubírat. Rokování se uskutečnilo v německém Waldmünchenu, o kterém v tomto čísle ještě bude řeč, tak čtěte až do konce!

Velikonoční tábor

Právě teď by měl na řadu přijít krátký textík o **velikonočním táboře**, který se, jak už všichni určitě víte, tento rok bohužel nekonal. Situaci, která o velikonočních nastala, i důvody, které ke zrušení tábora vedly, vám podrobně vysvětlí předseda ve svém sloupku.

Sudetendeutscher Tag

No a co tu máme dále? Na řadě je teď měsíc květen a ten v mém sloupku bude patřit našemu předsedovi Pájovi a radnímu Ōňovi, kteří se o jednom krásném květnovém víkendů vydali do německého Augsburgu, aby zde na víkendové akci s názvem **Sudetendeutscher Tag** prezentovali nejen Sojku, ale i výsledky její spolupráce s partnerskou SdJ. Podle jejich slov to určitě nebyl víkend promarněný, ba přímo naopak. Hezky se tam o ně starali, a tak prý není divu, že se jim reprezentovalo jedna radost. Tak tedy nezbyvá nic jiného, než oběma mladým pánům za jejich diplomatické snahy v zahraničí poděkovat a pomalu se přesunout do měsíce června. Měsíce, ve kterém vrcholí školní a zkouškové šilenství. Tentokrát si ho opravdu naplno vychutnal Pája, který na jeho konci skládal **státní bakalářské zkoušky** na Fakultě sociálních věd v Praze. A hádejte jak to dopadlo? Nejen že uspěl, ale dokonce dostal samé jedničky! Panu předsedovi k jeho úspěchům gratulujeme a do dalších studijních let přejeme ještě více jedniček, než se mu podařilo získat doposavad.

Letní tábory

Konečně je na řadě léto a naše **Gaisthálečky Junior a Klasik**. Ti co byli přítom vědí, že to zase bylo úplně super. Pro ty, co už jsou moc starý papriky a být při tom nemohli, jsou připraveny postřehy vedoucích s příloženými zprávami dne (Tagesberichte), jejichž autory jsou jak čeští, tak němečtí účastníci obou etap. Hlavní téma, které se prolínalo celou první etapou Gaisthalu byla příroda a zvířátka, Juniora pak ovládly kreslené postavičky ze všech nejrůznějších animovaných příběhů.

Volby do rady SdJ

A nyní se z minulosti přehoupneme do budoucnosti a představíme si pár akcí, které na nás čekají v té nejbližší době. První, o které vám krátce poreferuji, se bude konat o zářijovém víkendu 21.-23. 9. v Regensburgu. Jedná se o **volby do rady naší partnerské organizace SdJ Niederbayern/Oberpfalz**. To, jak si naši němečtí spolupracovníci zhodnotí uplynulší dva roky, kdo bude kandidovat do následujícího volebního období, a kdo nakonec SdJ v tomto období povede, nás samozřejmě moc zajímá, a tak za žádnou cenu nebudeme chybět! Na volby vyšleme své zástupce, kteří vše budou svým pozorným okem pečlivě sledovat.. O tom, jak to všechno nakonec dopadne, vás samozřejmě budeme co nejdříve informovat.

Překvapení!

Jistě všichni dobře známe rčení, že **J**na konec má přijít to nejlepší. Tak v dnešním Zobáku a mém příspěvku se to splní na sto procent! Možná už to mnoho z Vás ví, ale aby to věděli úplně všichni, neodpustím si to a oznamuji Vám, že naše milá paní šéfredaktorka Madleska bez leska a její choť, čestný předseda Pódl, čekají miminko! Na povrch prosáky informace o tom, že to s nejvyšší pravděpodobností bude holčička. Jméno, které jí nastávající rodiče vybrali, však zůstává v nejvyšším utajení. My jsme si jí tak provizorně pojmenovali Petruška, tak to by byla pecka, kdyby to nakonec opravdu Petruška byla, co? ☺ No nebudeme předbíhat. Celá Sojka Vám, Madlesko a Poldíku, přeje hodně štěstí a zdaru do budoucích rodičovských let!

Zveme vás na...

Der Film 4.–12. 10. 2007 Praha, Brno www.derfilm.cz

Současný německý film se vrací do pražských a brněnských kin

Druhý ročník festivalu německy mluvených filmů DER FILM nabídne pestrou přehlídku toho nejlepšího z hrané i dokumentární tvorby, jež v letech 2006 a 2007 vznikla v Německu, Rakousku či Švýcarsku. Přehlídka bude oproti prvnímu ročníku o tři dny delší; mezi 4. a 12. říjnem 2007 se v pražských kinech Aero a Světozor (4. – 11. 10.) a nově v brněnském Kině Art (10. – 12. 10.) uskuteční projekce celkem 28 filmů a přehlídku navštíví významní hosté.

Pořadatelé letos vybrali 11 celovečerních hraných titulů, 7 dokumentů, jeden krátký film *Fair Trade* promítaný jako předfilm a jeden archivní snímek *Asphalt* z roku 1929, jehož projekce bude doprovozena živou hudbou. Zvláštní pozornost si zaslouží kolekce sedmi filmů nestora a neúnavného propagátora evropské kinematografie, Wima Wenderse. Jak upozorňují pořadatelé, festival DER FILM není pouhou přehlídkou filmů. Jde o kulturní akci, která alespoň na chvíli přenese do Prahy něco z atmosféry v posledních letech proudící Berlínem, Basilejí, Curychem či Vídní... Tomu bude odpovídat také košatý doprovodný program festivalu.

DER FILM publiku poprvé představí hned tři snímky v české distribuční premiéře. Německý režisér Chris Kraus spojuje v dramatickém filmu *Čtyři minuty* vězeňské prostředí s tématem hudby

a staví na hereckém mistrovství Monicy Bleibtreu. Kontroverzemi se již po uvedení na karlovarském festivalu (ale hlavně v Cannes) stihla opřít novinka rakouského režiséra Ulricha Seidla *Import Export*, spojující dva příběhy - první začíná na Ukrajině a vede do Rakouska, druhý v Rakousku a končí na Ukrajině. Posledním z tria je neobyčejný film *Vitus* o nadpozemsky talentovaném chlapci a vrtkavosti lidského osudu. Snímek Frediho M. Murera byl švýcarským zástupcem v nominacích na Oscary 2006 v kategorii Nejlepší neanglicky mluvený film.

Filmy, které předchází vynikající pověst, nabídne rovněž dokumentární sekce. „Například hraný dokument *Grounding* o posledních dnech letecké společnosti Swissair viděl rekordní počet návštěvníků kin ve Švýcarsku,“ říká Radim Habartík z kina Světozor. Právě dokumentaristická linie nabídne divákům titul *Zeit zu gehen / Čas odejít* rakouské režisérky Anity Natmeßnig, který se věnuje největším tabu naší doby – umírání. Těšit se můžete i na autentický dokument o legendami opředeném herci a zpěvákovi Deanu Reedovi ve snímku *Rudý Elvis*. Festival bude mít i letos doprovodný hudební program s názvem DIE MUSIK. Ve spolupráci s festivalem STIMUL uvede 6. října v pražském Divadle Archa koncert předních představitelů německé elektronické a post-rockové scény z Düsseldorfu Kreidler.

www.derfilm.cz

Festival DER FILM pořádají: Goethe-Institut Prag, kina Aero a Světozor, Rakouské kulturní fórum v Praze, velvyslanectví Švýcarské konfederace

Z.7.D.

Zveme vás na...

Špráchovědecká JAPA 23.– 25. 11. 2007

KDO aneb Wie gewöhnt
členové Sojky starší 16 let +
členové SdJ starší 16 let
celkem 30 účastníků

KDY aneb Diesmal später
23.11. (18:00)–25.11.2007 (11:00)

KDE aneb Märchenhafter Luxus
JuBi Waldmünchen (mládežnická ubytovna
s velmi kvalitním zázemím nedaleko Domažlic)
www.jugendbildungsstaette.org

ZA KOLIK aneb Sojkl ist billig
Doprava: vlastní
Účastnický poplatek: 10 € na osobu
(zahrnuje ubytování, plnou penzi od páteční večere
do nedělní snídaně a program)

PŘIHLÁŠKY aneb
Wer zuerst kommt, mahlt zuerst
elektronický formulář na www.sojka.cz

DOTAZY aneb Fragt mal
sojka@sojka.cz

No a úplně, úplně nakonec tu pro vás mám jednu vypečenou podzimní akci, která se bude konat již podruhé v sojčí historii. Jedná se o víkendové setkání s názvem **JAPA**, které se koná vždy v tom roce, kdy se nekonají volby do rady spolku. Zkrátka jsme si tuhle akci vymysleli proto, aby se nám už více nestávalo, že se jednou za dva roky na podzim vůbec nesetkáme a nedejbože na sebe třeba zapomeneme! Takže hop na to, mám tu pro vás vše důležité týkající se tohoto ročníku, tak si to pozorně přečtěte, ať nám pak nevznikají zmatky a nedorozumění.

Letošní setkání s názvem **Špráchovědecká JAPA** se uskuteční **23. – 25.11.2007 v městečku Waldmünchen**, o kterém již byla řeč (pozorní si vzpomněli, že to je to město, kde se v březnu konala superrada, že ☺). Hlavním tématem bude šprechtění, pěstění našich znalostí německého jazyka a motivování k jeho studiu. Ubytujeme se v

místní mládežnické ubytovně, krásně moderně zařízené, s milým personálem a výbornou, opravdu vynikající kuchyní! Akci si můžou vychutnat ti z vás, kterým již bylo **šestnáct let**, a kteří mají **zaplacený členský příspěvek** na tento rok, čili rok 2007. Jsou-li tací ostudové ostudní, kteří příspěvek zaplacený nemají, mají poslední šanci to napravit, příspěvek zaplatit a pak se na JAPU přihlásit. No a rovnou můžou ty stovečky poslat dvě a mít vše v cajku už na příští rok. Přihlašujte se elektronickou přihláškou, kterou najdete na našich webových stránkách www.sojka.cz, ale přihlašujte se fofrem! Počet míst je omezen na třicet, tak ať nezaspíte a na podzim nezůstanete doma. Máte-li nějaké dotazy, je-li vám něco nejasné či snad jste něčemu neporozuměli, neváhejte a obraťte se přímo na mě (Tereza Pražská, a.k.a. Terka, a.k.a. Praha) a napište mi nějaký hezký dopisek na e-mail rahel.t@centrum.cz nebo mi zavolejte na 731 154 778. Heslo zní JAPA 2007. Takže see ya na podzim!!!

Z.8.D.

Možná se vám taky někdy stává, že když jste něco dlouho nedělali, tak potom ani nevíte, jak s tím začít. Mně se to občas stane. Například nyní. Nevím, který drb si vybrat jako první. Mám jich na vás totiž tolik, že to není vůbec snadný! Ale dost keců kolem, stejně jste všichni do jednoho zvědaví jen na to jedno, tak si nechte chutnat!

Víte, kdo je největší expert na stavění stanů v Gaisthale? Kdo dokáže postavit stanovou konstrukci do takových tvarů, že si to nezadá s moderním uměním? No přeci výkonná místopředsedkyně inženýrka Terka! Jedině ta dokázala nemožné! Kupříkladu postavila celý stan a ještě jí pár tyčí zbylo, nad čímž by zaručeně kroutil hlavou i zkušený matematik. Taky stojí za to ocenit její drezúrské schopnosti. Terčina fenka Sárinka bravurně zvládá „sedni!“ a za dva piškoty vám podá i pac! Dost dobrý, řeklo by se o dvouměsíčním štěňátku. Ovšem Sárince táhne na tři roky.. ☺

Kristinko, ty se tomu ale moc nesměj, protože tvůj osmdesátikilovej labrador Cyril povelům sice dobře rozumí, ovšem je ochotnej si na ně tak maximálně zívnout.

Ti neposlušní psi, to je peklo, přátelé! Například letos při cestě na tábor k nám kdesi na odpočívadle za Plzní nadšeně přibíhal pejsek. Nebyl zrovna malý, celkem macek, ovšem na první pohled bylo poznat, že nás nechce sežrat. S vyplazeným jazykem se řtil nejprve na mě a v zápětí na Špigyho, který ale nevěřil jeho dobrým úmyslům a dal se na

útěk. Pejsek ho ovšem nenásledoval, nóbrž zmerčil Terku na zadním sedadle v autě. Neváhal ani vteřinku a otevřenýma dveřma skočil na volný sedadlo spolujezdce a samou radostí, že ho Terka drbe za uchem, udělal pod sebou loužičku až to začvachtalo. Cestou ven to vzal kolem volantu a jak už byl v tom močení, schoval si pár kapek i pro sedadlo řidiče. Celá tahle akce netrvala dýl, než pár vteřin, jak vám říkám, přátelé, nevimnevím, každopádně zbytek cesty jsme absolvovali s igelitkama pod zadky.

Jinak co se týče urologických potíží, tak máme v Sojce odborníka, dalo by se říct na slovo vzatého! Šogun totiž nastoupil v Olomouci do redakce časopisu „PROSTATA“ a svými příspěvky oslňuje čtenáře po celé republice! ☺

Novou prací se může pochlubit i OndRRa Křřížek, ovšem ten jí bude muset v zápětí zase opustit, protože vyráží na zkušenou do světa, konkrétně do německého Passau, kde hodlá dále brousit své německé R! ☺

A smolaři letošního léta? Jednoznačně Špičanovi, přátelé. Považte sami. Nejprve dovolená u moře a zkrachuje cestovka. Potom dovolená ve Skotsku, rozbije se autobus a musíte přenocovat za svodidlama u dálnice. A po tom všem se celí utrmácení vrátíte domů a barák vyhořel. Inu, když se daří ...

Na závěr něco méně černého, co říkáte? Ale v listopadu se přeci narodí malý Černý, nebo Černá! Nebo že by to nakonec přeci jenom byl ten Japonec?

Lukyho Bulvár

P.S.: Málem bych zapomněl, Kamča vyrábí ten nejměkčí toaletní papír pod sluncem! ☺
Luky

Milé Sojky, milí Sojci,

po delší odmlce je tu nový Zobák a s ním samozřejmě i předsednický sloupek. Tentokrát toho máme spíš více než méně, tak s chutí do toho, půl je hotovo!

Začneme hned tím největším, a také nejvíce hořkým soustem, které s vámi nad guláškem musím tentokrát probrat. Jak asi tušíte, jde o letošní Velikonoce, které... nebyly. Ano, je tomu tak, poprvé od roku 1998 se velikonoční tábor nekonal. Šlo o první odřeknutý tábor za celou dobu existence Sojky. Ti z vás, kdo už měli sbaleno a skoro stáli před dveřmi, si asi na tu situaci pamatují moc dobře. Protože ale většina z vás/nás neprožila celé drama kolem nekonání tábora „live“, pokusím se teď celou situaci ve stručnosti zrekapitulovat. Aby to ale nebylo neúměrně dlouhé, omezím se na příčiny a dopady této nepřijemnosti.

Proč došlo ke zrušení tábora?

Roli zde hrály dva na sobě nezávislé faktory, každý s jinou vahou, nicméně oba k nezdaru akce přispěly. *Za prvé*, Sojka na rok 2007 poprvé nedostala finanční dotaci od ministerstva školství (MŠMT). I přes značnou netransparentnost celého procesu přidělování dotací se nám nakonec díky Tandemu Plzeň, kterému patří za zprostředkování velký dík, podařilo zjistit, v čem byl problém: Sojka podle nových regulí MŠMT nevykonává „pravidelnou

(tím se rozumí oddílovou) činnost s dětmi a mládeží“. Požádali jsme tedy o výjimku a v dalším kole jsme dotaci již získali. Ovšem již bez Velikonoc, které byly mezitím odpískány. A tím se dostáváme k druhé příčině nekonání. Tedy: *za druhé*, naši němečtí partneři z SdJ Niederbayern/Oberpfalz narazili na značný nezáměr o akci mezi německou mládeží, a tak byla krátce před začátkem tábora přihlášena jediná účastnice (několik dalších na poslední chvíli odřeklo). Zatímco však problém s dotací byla Sojka schopna překlenout pomocí úspor a z ostatních zdrojů, kterými disponuje (další dotace, účastnické poplatky apod.), problém jménem nedostatek německých účastníků už tak snadno řešitelný nebyl. Kromě porušení dotační kázně z naší strany (málem by nešlo o česko-německou akci) odmítly nadřízené orgány SdJ akci spolufinancovat jako nerentabilní. Pod tlakem těchto okolností bylo na poslední chvíli rozhodnuto tábor zrušit.

Spoluzodpovědnost za skutečnost, že zrušení bylo oznámeno tak pozdě (24 hodin před plánovaným odjezdem na tábor), však nesu i já coby předseda a ostatní radní, hlavně místopředsedové a pokladník, spolu se mnou. Situaci jsme podcenili a příště bude nutno dříve a pečlivěji rozvažovat, jak v těchto případech postupovat, včetně lepšího „dohledu“ na partnerskou organizaci. Naopak musím velmi ocenit fungování naší „gerontské“ dozorčí rady, jejíž doporučení vedla k otevření problému mezi námi a SdJ.

Co s tím?

Na rozdíl od problému s dotací na české straně jde v případě klesajícího počtu německých účastníků o dlouhodobý trend, se kterým se potýkáme i na letních Gaisthalech, kde je vidět značný odklon zájmu o tábor ve věkové skupině 13-16 let (naopak mezi mladšími zájem je, o čemž svědčí letošních 29 německých účastníků na Gaisthalu Junior; na české straně je to zas naopak – obvykle máme více starších dětí na Klasik, zato málo mladších na Junior). Nelze však jen doufat, že SdJ „půjde do sebe“ a pokusí se o ještě lepší propagaci akce – je třeba říct, že už udělala mnoho, a přece výsledky stále ještě nejsou úplně nejlepší.

Proto bude nutno naše aktivity v určitých směrech modernizovat. Nečekejte ale nějaké převratné změny – jsme samozřejmě vázáni tím, na co je možno získat peníze a v jakém objemu; také časové lhůty jsou neúprosné, takže například už teď bude nutno žádat o poskytnutí dotací na akce v roce 2008 a času na diskusi mnoho nezbyvá. Nebojte se o existenci Gaisthalu nebo velikonočních táborů, s těmi hodláme pokračovat samozřejmě dále, jen bude potřeba udělat akce obsahově i provedením ještě přitažlivější, prostě takové, aby i dnešní generace měla důvod vyjet o prázdninách někam, kde se bude setkávat s Čechy a Němci naživo, ne virtuálně, a off-line namísto on-line. Musíme zkrátka

respektovat poptávku, a to na obou stranách hranice.

Také by bylo chybné chápat naše snažení v tom smyslu, že teprve teď se zamýšlíme nad novinkami, zatímco předtím jsme žili dlouhodobě v domnění, že vše jede jak po másle. Kdo nekráčí dál, stagnuje, říká jedno přísloví, a toho se samozřejmě snažíme držet, co je Sojka Sojkou. I proto máme od loňska zimní Sojkaples úplně v novém. Letos jsme se zaměřili na větší otevřenost rady ostatním členům a veřejnosti, což je určitě vidět minimálně na internetu, kde jsou zpřístupněny zápisy z rad (vzpomínáte si na vyhlášení „programu glasnosti“ z minulého Zobáku?). Dokladem toho, že myslíme pořád na budoucnost, může být i letošní JAPA, kde krom starých pardálů rádi uvítáme i pro nás tak důležitý sojčí dorost. Chystá se také sojčí „alumni“ – tj. vnitrosojčí komunita pro ty z vás, kdo už vyrostli nejen z účastnických, ale i vedoucovských let...

Je toho tedy zase hodně před námi, nicméně máme jakožto rada ještě celý rok na to, abychom Sojku předali v nejlepší kondici o členském shromáždění 2008 našim následovníkům. Jsme v poločase, právě teď na přelomu září a října máme velkou radu, a co se zde upeče, to ovlivní Sojku na celý další rok. V té souvislosti se také obracím na všechny členy – vašim nápadům, námětům a poznámkám jsme samozřejmě otevřeni, takže jestli máte něco na srdci, dejte vědět. A aby to nebyla výzva až tak

úplně vágní a beztvará, nadhodím rovnou pár otázek k zamyšlení:

1. Co byste rádi změnili na Gaisthalu Klasik, Junioru nebo velikonočním táboře?

- termín, lidé, místo, program.....?

2. Jak by Sojka měla komunikovat s vámi navenek? Zdá se vám současný stav (Zobák a informace z www.sojka.cz) jako dostačující?

- chcete sojkablog, pravidelný newsletter, interaktivnější stránky, víc fotek i z neformálních akcí, chat, častější setkávání.....?

3. Kde vidíte limity spolupráce Sojky s SdJ, co byste zlepšili a jak?

- účastníci, komunikace, více společných akcí (Winterlager).....?

4. Co u Sojky postrádáte?

- ??? (úplně otevřená otázka, odpovídejte spontánně, třeba přijdete na něco geniálního a převratného, třeba to bude jen drobnost, ale každopádně něco, co tu ještě nebylo a celým sojčím generacím zůstalo doposud ukryto)

Pokud sednete před klávesnici a pošlete své odpovědi na sojka@sojka.cz, pak... máte u mě bod. Stačí? Že ne?! Tak u mě a u Sojky.

☺

Kromě nekonaných Velikonoc máme za sebou i několik dalších akcí, jejichž průběh

byl o dost lepší, dokonce bych řekl výborný... Je však osudem tohoto sloupku, že tady se musí proprat to horší a problémové, zatímco o tom pozitivním a bezproblémovém si musíte počíst v jiných rubrikách Zobáku. Tak pěkně čtení a nezapomeňte na mé otázky!

Pája

Rozhovor exkluzivní před námi jest, a sice s chlapíkem, který toho pro česko-německou spolupráci udělal dost a ještě o špetku víc. Já osobně ho znám už nějaký ten rok, vždycky jsem s ním ráda na něčem pracovala, ale i jen tak poseděla a poklábosila. A ptáte se proč? Inu protože je to velmi příjemný chlapík a byl vždycky stejně milý a nápomocný – ať ještě jako „obyčejný“ Honza z Tandemu, tak i později jako jeho ředitel. A to už jsem prozradila, o kom je vlastně řeč. O Honzovi Lontšcharovi, řediteli TANDEMU – Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže.

Tak Honzo, prozrad' nám, jak jsi se vlastně vůbec dostal k práci s dětmi a s mládeží? Ať to máme pěkně od začátku...

Těsně po revoluci ještě v listopadu 1989 mě můj velmi dobrý kamarád přizval na setkání ohledně obnovení činnosti skautského střediska ICHTHYS v Plzni. Pro mě to bylo překvapivé setkání, z něhož jsem si hodně odnesl. Postupem času jsem se spolupodílel na založení a činnosti oddílu vlčat a získal tam také své nejlepší přátele. Postupem času se na to nabalovala i další činnost.

Co tě na práci s omladinou baví?

Jejich nadšení pro věc, kreativita ... Tady musím poznamenat, že přímo s omladinou již tolik nepracuji, snad jen doma s dcerami :-)

Aha, tak tedy bavilo :), nevdá! A teď trochu zamíříme jinam, kdy a jak jsi se dostal k česko-německé spolupráci?

Skautské středisko ICHTHYS má od roku

1990 partnerství se skauty z německého Řezna. Realizovali jsme dlouholetý projekt společné rekonstrukce německého hřbitova ve Štířatech u Horšovského Týna odkud pochází moje maminka a shodou okolností také maminka tehdejší vedoucí německých skautů a mé velmi dobré skautské kolegyně. Při projektu jsem zjistil, že mé tehdy chabé znalosti němčiny fungují a že se člověk může domluvit. Tuším, že to bylo kolem roku 1993. Převzal jsem tehdy organizaci akcí v rámci partnerství.

A ještě jedna taková zásadní a také „základní“ otázka, jak jsi se dostal k Tandemu a k práci v Tandemu? Popiš nám trochu svoji kariéru :-))

A je Tak když se blížilo ke konci mé studium na Západočeské univerzitě v Plzni, má německá skautská kolegyně mě přihlásila na první česko-německé setkání mládeže v Poličce. Já tam sice tehdy nakonec nejel, ale dostaly se ke mně výstupy ze setkání. Jeden z výstupů bylo plánované založení Tandemu, který měla shodou okolností vést má učitelka německého jazyka PhDr. Stuchlíková. Tak mně to nedalo a zeptal se, jestli nepotřebuje někoho na civilní službu ... a tak se to rozjelo. Od září 1997 jsem měl na starost mimoškolní oblast a v dubnu 2004 převzal vedení centra. ***Připomeň ještě ve zkratce čtenářům, kdy, za jakých okolností a proč Tandem vlastně vznikl, to víš, už jsme tak trochu oba pamětníci :)***

Jak jsem psal výše – při prvním česko-německém setkání mládeže v roce 1996 v Poličce bylo podepsáno „Prohlášení ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR a spolkové ministryně pro rodinu, seniory, ženy a mládež SRN o záměru zřídit koordinační centra pro česko-německé výměny mládeže“. Na základě toho bylo zřízeno vždy jedno koordinační centrum pro výměny mládeže na obou stranách hranice. Při dalších jednáních bylo rozhodnuto českou kancelář situovat do Plzně a administrativně přičlenit k Západočeské univerzitě. Německá kancelář byla zakotvena u Bavorského kruhu mládeže, jakožto střední organizací práce s dětmi a mládeží na úrovni spolkové země Bavorsko. Tandem byl založen s tím, aby se rozšířily a zintenzívnily výměny mládeže mezi ČR a SRN.

Jak se vyvíjeli česko-německé vztahy v průběhu let, kdy se pohybuješ v této oblasti? Jaké jsou teď? Ptám se proto, že někdy od našich mladých slyšíme názor, že už vlastně žádný problém mezi námi a Němci není a že se možná někdy zbytečně uměle udržuje a připomíná...Co si o tom myslíš?

S tím názorem se občas setkáváme také. Proč by ale podpora spolupráce s mladými lidmi z Německa měla být iniciována a udržována nějakým problémem? Německo je našim největším sousedem, a tak je naprosto logické, že bude spolupráce s ním určitým způsobem intenzivněji podporována. A oba státy se k tomu smluvně zavázaly.

Česko-německé vztahy zažily v posledních deseti letech určitě velký vývoj. Důkazem toho je např. existence Česko-německého fondu budoucnosti a jeho další pokračování. Před deseti lety bylo cítit nadšení pro spolupráci, vznikalo mnoho projektů, byla zakládána občanská sdružení na podporu spolupráce. Postupem času logicky generace „hybatelů a zakladatelů“ zestárla a sdružení bojovala s pokračováním činnosti a předání entusiasmů mladším. Dnes myslím, že se situace ustálila - kvalitní projekty pokračují, činnost většiny sdružení také, což je ukazuje na to, že podpora spolupráce má smysl.

...tady si neodpustím poznámku, že jsem v Tvůj odpovědi úplně poznala i sojčů vývoj :) No a co se v průběhu let změnilo v Tandemu?

Spousta věcí, každý rok je jiný. Už jen to že v roce 1997 jsme začínali ve třech lidech a

dnes je nás i s případným praktikantem či praktikantkou devět, o něčem vypovídá. Nové programy, nové projekty, nové oblasti naší práce a zároveň udržení osvědčeného.

Co tě na Tvoji práci baví?

Rozmanitost, práce s lidmi a v podstatě volné pole působnosti :-)

Na co jsi za celou tu dobu, co se v této oblasti pohybuješ, nejvíc pyšný?

Na to, že se snažíme fungovat co nejvíce bez zbytečné administrativy. Jsme otevřeni všem, kdo nás požádají o podporu. Snažíme se pomoci bez průtahů a prakticky. Tím, že sami neposkytujeme finanční příspěvky na výměny, nabízíme podporu jinak. A myslím, že se nám to daří.

Jakou máš první vzpomínku na Sojku? Od kdy jsi zaregistroval její existenci?

Uff. Tak to je otázka na tělo, resp. na mozek :-). No tuším že to bylo dávno, asi na nějakém semináři. A jestli si dobře vzpomínám tak přes Vítko Černého.

Vida, kdo už náhodou z vás Sojky neví, tak Vítek je Poldino bratránek a stál od začátku u zrodu Sojky. Honzo a ted' s dovolením trochu osobnější otázky, přece jen by naše čtenáře zajímalo něco, co jim tě trochu přiblíží.

Řekni nám, co máš rád? Nebo takhle - jmenuj 5 věcí, které máš (děláš) rád?

Juj ... pokud mi mé holky doma nechají chvíli, tak rád:

- pracuji na chaloupce v předhůří Šumavy na zahrádce – je to ideální odreagování

- kutím něco doma „na“ nebo „v“ počítači
- mám rád sci-fi filmy či literaturu
- rádi s rodinou jezdíme na výlety – buď pokud to jde na kole nebo i autem
- lenoším - což ale v poslední době vůbec nelze

A ted' tvoje nejoblíbenější jídlo, nápoj, film, kniha.

Hnědá houbová omáčka s bramborovým knedlíkem od mé ženy. Nápoj – to zaleží na příležitosti a chuti. Film – hm asi bláznivý Pátý element – ale v podstatě nemám asi žádný ideální film na stupínku vítězů. Pokud je čas, tak se s chutí podívám na dobrý sci-fi. Kniha – Stopařův průvodce po Galaxii.

Můžeme zabrousit i do rodinného života? Není tajemstvím, že máš doma už tři ženské a další miminko na cestě, přeješ si holku nebo kluka? :-))))

Má cenu odpovídat? Myslím že otázka je zároveň odpovědí :-)

Co je Tvým snem, který by sis jednou rád splnil?

Mít dobrou a velkou rodinu s domečkem na venkově. S tím prvním jsem, myslím, na dobré cestě :-)

No a snad už jen Tvoje oblíbené moudro na závěr – takové motto, heslo, kterým se řídíš:

Rozčilování je násilí páchané na sobě kvůli blbosti druhých.

Děkuji za rozhovor :)

Sojka na drátě

Tož zdar jak sviňa z Brna! Huž je to zase tu, ta vaša najvícero čtená rubréka, na které ste sa všici tak těšili, jako malá děcka. Že, děcka? Tož jasne! Na úvod by nebylo špatné uvést vše na pravou míru. Tentokrát se totiž nejedná o klasickou „drátovou“ sojku na drátě, protože anketka mezi vámi neproběhla telefonicky, nýbrž formou esemesek. Takže se věil spíše jedná o Sojku na textě, nebo tak nějak. Dnes jsem si pro vás připravil jednu specialitu. Všichni víme, že zanedlouho je do naší sojčí rodiny očekávána nová posila. Ze starých sojčích pardálů – Madlesky a Poldička - se stanou hrdí sojdičové, jako že sojka rodičové. Máma Mádl a táta Pódl, dobrý ne? A protože jsem s nimi stále v kontaktu, tak samozřejmě vím, že se stále nerozhodli pro jméno, které by malé slečně Černě slušelo nejvíce. Proto jsem se rozhodl, že jim společně pomůžeme. Moje dnešní anketová otázka zněla:

Jak by se měla jmenovat slečna, která se v listopadu narodí Madlesce a Poldíkovi? A proč?

Podívejme se společně na vaše odpovědi:

Michi Janoš:

Madles. Ať máme velkou Madlu, malou Madlu a nejmenší Madlu!

Barča Andrlová:

Asi Leontýnka, ať má tatka radost, kdyby to nebyl Leopold :)

Luky Kadleček:

Měla by se jmenovat Lukáška, protože je to originální a krásné jméno!

Kristínka Klapalová:

Kristinka, páč je to úplně perfektní jméno... :) Ne, vážně: buď Madleska po mamince, anebo Leopolda po tatínkovi, to dá rozum, ne?

Martin Grund:

Sabina, podle Sabiny Schmitz, nejrychlejší ženy severní smyčky Nürburgringu!

Léňa Jandová:

*Sofie. Protože to říkám už od začátku. A lavně jako že **So-jka**, tak **So-fie**...*

Sojka na drátě

Pája Bobek:

No nevim, jestli je to zveřejnitelný, ale podle mě by se měla jmenovat STELLA - podle nealko pívka, který si Madles v době těhotenství oblíbila a vždycky vychvalovala ☺

Madla Purkartová:

Leontýna! Protože se mi to líbí!

Šogi Špičan:

Zdar, odpověď na Sojku na drátě – Nedávno jsem v novinách četl článek, pojednávající o čínském páru, který chce dát svému dítěti jméno @ (Zavináč). Tedy bych se přikláněl k následování nového trendu a nové malé sojátko bych pojmenoval moderně:

01000001 / 01101110 / 01100101 / 01110100 / 01101011 / 01100001, zkráceně Jednička, nebo Nulička (to jsou ale hezké zdrobněliny, že?). Kdo tomu snad nerozumí, viz. <http://www.paulschou.com/tools/xlate/>. :D Tot vse – BB. (Big Brother – pozn. autora)

Dávl Andrlé:

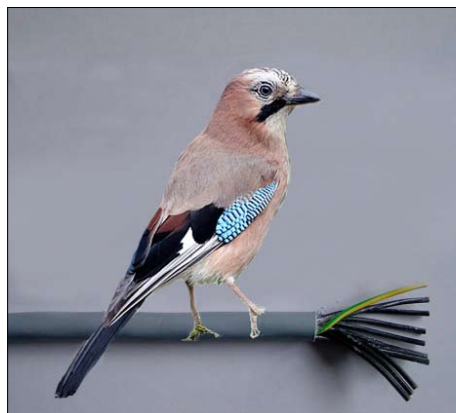
Bude to určitě Mátá, protože sám totiž moc dobře vím, že debata o jménech bývá peprná. Navíc si to Poldík přál v Madlesčině snu...

Moc vám všem děkuji za pomoc, myslím si, že jsme Madlesce a Poldíkovi zjednodušili ten přetěžký úkol s výběrem nejkrásnějšího jména. A ti z vás, kteří jste mi neodepsali včas, nebo snad vůbec – tůdle nůdle – vaše návrhy se ztratily v nekonečném toku času...

Tedy, ehm, musím vám na rovinu ještě

něco povědět. Já totiž již tak trochu tuším, jaké jméno si ti dva pro svojí malou ratolest vybrali. Neměl bych to tu asi moc provětrávat, protože je možné, že bych si s tím mohl nadělat spoustu starostí, nicméně protože vás mám rád a protože tak rádi čtete mou rubriku, tak alespoň napovím. Myslím si, že vím, že malá slečna Černá se bude jmenovat Petruška... Protože Petr znamená skála, tak Petruška taky znamená skála a malá Petruška bude tedy naše Malá Skála, nebo taky Skalka. Bude pevná v rozhodování, nic jí nerozsbije, její výdrž předčí všechny ostatní a bude chytrá a krásná jako všichni ostatní její jmenovci, mužské pohlaví nevyjímaje...

No nic, na závěr bych vám chtěl říci toto: Ahoj.

Sprechen Sie Deutsch mit Léňa

Kdesi v Deutschlandu

Hallo mein Schatz,
Nebo radši Servus!?! To jsem se taky naučila při svém Ausflugu za Tebou, poklade můj. Hledala jsem Tvůj Eis stánek, abych si znovu mohla koupit Eis, pohlédnout do tvých Augen, chytit tě za tvé Hände... Ale bohužel, leider teda, nemohla jsem Tě chytit za nic, protože zmrzlinu tam prodávala nějaká stará Frau, spíš bych řekla alte Hexe. Od té jsem se dozvěděla strašlivou větu, která mi zněla v Ohren jako poplašný zvon: „Er ist nicht hier, er ist nach England gefahren, er will reich werden.“ Myslela jsem, že umřu na místě. Tak tys mi odjel někam do Anglie?!? Proč chceš být bohatý, vždyť bychom měli jeden druhého, to je největší bohatství, jaké můžeme mít. Spolu budeme bohatí. Reich. Reich v našich srdcích. Co bohatí, nejbohatší! Am reichsten!“ Copak nevíš, že jsi můj Schatz?

Ale mě nic nezastaví, natož pak nějaký England. Vždyť už jsem při své cestě za Tebou projela všech 16 spolkových zemí Německa., od jižního Bayern až po severní Schleswig Holstein. Všude na mě byli moc milí, zdálo se, že mají pro mé putování za láskou pochopení! Dokonce mě v Münchenu pozvali na nějaké pивní slavnosti. Ale moc moudrá jsem z toho nebyla. Říkali, že se to jmenuje Oktoberfest, ale přitom je to v September. Tak září, nebo říjen?? Měli by si to tam pořádně pojmenovat, ať ostatní zbytečně nepletou!

Ale mělo by tam prý být spoustu Bier – to já ráda, však mi u nás v Tschechien taky pivaříme! A prý se k tomu podávají Bratwursty a Brezeny. Určitě tam musím jet! Pořád doufám, že v tobě dříme Bier-Liebhaber. No, česky to zní líp – milovník piva. Určitě se vrátíš, postavíš tam ten svůj zmrzlinový stánek a já konečně budu s Tebou. Budu Ti pomáhat točit zmrzlinu, po večerech se budeme procházet podél Rýna. Nebo je v Mnichově Donau?? Aha, vlastně Isar. A budu ti předfíkávat, co už umím německy. Ich will, du willst, er will, wir wollen, ihr wollt, sie wollen. Protože já opravdu chci...

*Deine vášnivě hledající
Jiřina z Písku*

Indiáni

Jednoznační vítězové posledního Sojkaplesu. Pavlíčkovice parta si na svých kostýmech dala jako obvykle záležet a výsledek je opravdu dokonalý. Nechybí ani propracované detaily jako indiánské náramky, šamanské talismany na krku a make up sladěný s barvami kostýmu. Jen tak dále.

Z.20.D.

Ondra a Míša

A zase ti kovbojové! Tady ale musím poukázat na pouzdro na mobil, které k tomuto kostýmu opravdu nepatří. 7/8 délka Míšiných kalhot také není až tak ideální, příště raději tolik neohrnovat. Bod ale dávám za dokonalé sladění barev, které zrzavým vlasům velice sluší, a oběma tleskám za výběr ultra moderních vestiček.

Úchvatné
Jen tak dál
Neurazí
Jde to
Převléknout!

Módní Policie

Zebra

Zvířecí vzory a velké brýle jsou stále in, takže Ōňa si tentokrát vybral opravdu dobře. Sice není až tak košer oblékat se do nich od hlavy až k patě, ale při této výjimečné příležitosti se to dá odpustit. Ale Ōňo, jak to sedíš?? A příště prosím myslet i na detaily a dokreslit pruhy v rozkroku, zebra je tam má taky.

Medvídek

Je vidět, že Julian má módní trendy v malíčku a neváhá se jimi inspirovat. Bílá barva, háčkový top a plážové flip flopy, které by ovšem nemusely být v tak kontrastní barvě. Bod dávám i za odvážný zvířecí klobouček a tleskám.

Z.21.D.

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Sojkaples 2007

Zdravím gentlemany i bledé squaw,

dovolte mi prosím, již tradičně, pár veršičků
z vlastní tvorby.. ☺

„Poslyšte mě, mí bratři,
o plesu povím Vám za tři.
Kdo tam byl, nechýbil,
jináč je zelenáč.
Řediteli vzdejme poctu,
zařídil celou noc tu.
Nač psátí zdlouhavá slova,
kéž je ples znova a znova!
Manitou, dej nám sílu,
ať Sojka žije dál v míru.“

Kristina, 1. září 2007

Mým „samosebou příjemným úkolem, je připomenout nám všem letošní **Sojkaples** a těm kdo tam nebyli, přiblížit o jak neopakovatelnou akci přišli. Přestože už uplynulo pěkných pár měsíců - ples se uskutečnil 17. února - pamatují si celý večer jako by to bylo dnes.. ☺

Už podruhé, takže skoro tradičně, jsme pro místo konání zvolili dejvický klub Eskobaras, ale to neznamená, že by snad večer byl stejný jako loni, kdepak, tento rok se totiž celý bál nesl ve westernovém stylu.

Z „Esca“ se rázem stal westernový saloon, ve kterém vyhrávala hudba pravé a živé country kapely. Ještě nikdy jsem neviděla pohromadě tolik indiánů, kovbojů a kovbojek, šerifů a banditů. Co se programu týče, tak kromě tance v rytmu country se

na naší westernové zábavě objevila břišní tanečnice a předvedla strhující vystoupení plné úplně neuvěřitelných prvků. Kdo viděl, dá mi za pravdu, kdo neviděl, má smůlu. ☺ Všichni z nás měli také možnost zúčastnit se naší proslavené tomboly, která byla opět napěchovaná hodnotnými cenami a ve které vyhrává téměř každý.

Kdybych měla letošní ročník celkově zhodnotit, tak účast byla nejlepší ze všech dosavadních ročníků - opravdu bylo narváno a tak to má přeci být! Místo konání je perfektní, počítáme s ním tedy i pro příští rok, ne-li roků více. Žádný strach, s ředitelem plesu chodíme do Escobarasu pravidelně kontrolovat, jestli je všechno v pořádku, je-li

Z.22.D.

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

obsluha pořád vstřícná, sortiment stále stejný, takže předcházíme případným komplikacím..

☺

Téma na příští rok už víme, ale nepovíme, je to překvapení. Co vám můžu prozradit, je, že to bude hlavně „vo pohodě“.. ☺

A nyní si na závěr společně zazpíváme, tak třeba tuhle:

*„Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak maj báječném život plnej báječnejch dní
bez útrap.*

*Celej den jen tak sedí a popíjejí Chateau-
Neuf du Pape,
když si báječnou ženskou vezme báječnej
chlap.“*

a eště jednu a všichni!

*„Všichni jsou už v Mexiku,
Buenos Dias já taky jdu,
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
co se hraje v Mexiku.“*

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Superrada ve Waldmünchenu

Jak již se stalo tradicí, i letos se rady obou spolků sešly na společné tzv. superradě, jejímž hlavním cílem bylo projednat společnou činnost jak v nedávné minulosti, tak i v blízké budoucnosti. Ani nemusím připomínat, že účast byla z obou stran hojná, a tak jsme si vedle stěžejních bodů programu také pěkně zaskotačili a parádně se pobavili. Supervorstandssitzung, jak se v německých krajích naší společné radě říká, se tentokrát konal o víkendu 10. - 11. března 2007 v malebném městečku Waldmünchen nedaleko česko-německých hranic. Díky, na naše poměry nadstandardním, podmínkám a příjemnému prostředí tamní JuBi (Jugendbildungsstätte), kde se mimo jiné koná i letošní „JAPA“, se naše společné setkání stalo víc než pracovní schůzkou, nýbrž i příjemným víkendem, kde člověk vedle nabitého programu stihl dokonce trochu relaxovat, což nebývá často zvykem.

Obě rady se pod vedením svých předsedů, Páji a Merle, po úvodní zahřívací hře věnovaly stavu svých členů a jejich dalším vyhlídkám do budoucnosti ve vztahu k činnosti obou spolků, což je ostatně rozhodujícím faktorem pro to, aby jak Sojka tak SdJ mohly plánovat své budoucí aktivity či realizovat své záměry. Dále následovalo zhodnocení naší vzájemné spolupráce, a to především co do schopností vzájemné komunikace. Vzhledem k tomu, že se jak do rady Sojky, tak i do týmů táborových

vedoucích dostalo plno nových členů, zadali jsme si úkol zapracovat na zlepšení našich jazykových schopností jakožto důležité součásti vzájemné komunikace obou spolků. A důkazem místo slibů je... JAPA! ;)

Dalším bodem diskuze bylo hodnocení společných akcí za uplynulý rok. To znamená, že se mluvilo o velikonočním táboře Sedlice 2006, o letních táborech Gaisthal Klasik a Junior 2006, o oslavě 10 let Sojky a konečně také o super sojčím pražském plese, který se letos nesl v duchu divokého západu. Součástí takového hodnocení nebyla jen samá chvála, jak by si leckdo mohl myslet, ale i konstruktivní kritika, a to především co do organizačních záležitostí, ale také co do jednotlivců. Jelikož se každý rok nějaká ta chybička či překážka vyskytne, jsou pro nás a ve výsledku i pro vás takovéto diskuze velice důležité. Mimo to jsme měli každý nějaký čas na to, abychom na předem připravené a barevně oddělené lístečky napsali svá

hodnocení k oběma spolkům – jedna barva vždy představovala pozitivní hodnocení, druhá pak negativní, tj. co by se mělo změnit. Takto popsané lístečky jsme následně měli vyskládány na stole, abychom si je mohli navzájem všichni přečíst. Pája a Merle si je pak vzali s sebou jako podnětné návrhy pro další naši činnost.

Jak už jsem naznačil výše, na programu nebylo jen projednat minulost, ale také budoucnost, takže dalším stěžejním bodem programu byly plánované a připravované společné akce. Mezi ně patřily především velikonoční tábor Benešova Hora 2007, jehož přípravy sice byly tou dobou již v cílové rovině, avšak nakonec se nekonal, dále nedávno proběhnuvší obě etapy letního tábora Gaisthal Klasik a Junior 2007 a v neposlední řadě naše plánovaná podzimní Špráchovědecká JAPA, která byla tehdy teprve u svého zrodu. Pokud se hovoří o budoucích akcích, tak se tím mají na mysli především otázky jejich propagace, obsazení týmů vedoucích jakož i další organizační i programové záležitosti přispívající k jejich hladkému průběhu. Proto jsme se především zaměřili na tehdy aktuální stav propagace naší činnosti a zároveň se snažili dospět k dalším možnostem, jak tehdejší situaci zlepšit. V neposlední řadě se také probírala finanční situace obou spolků a další možné finanční zdroje. Nezapomnělo se ani na plánované úpravy v areálu tábora v Gaisthale, které by měly proběhnout v průběhu příštího roku.

Konečně bychom to nebyli my, kdybychom

si po tak dlouhém debatním maratonu, který se protáhnul až do pozdního večera, něco nezahráli. Poté, co byl projednán poslední bod programu, na nás čekala hra v podobě kombinace tiché pošty a pantomimy. Jistě si mnozí z vás po zkušenosti z našich Theaterstücků dokážete představit, co jsme byli schopni vyplodit...:) Vtipné příspěvky mnohých z nás v nás opět probudily dovádivého ducha, což nám vydrželo až do neděle, kdy jsme se společně odebrali do svých domovů s hlavou plnou vzpomínek na zase jeden skvěle strávený víkend. Na závěr snad zbývá jen říci, že ti, kdo pojedou na JAPU, se mají na co těšit, protože my jsme si to tam maximálně užili. Mimo toho, že oba spolky tvoří skvělou partu lidí, jsme také byli zavaleni takřka celý den obrovskou kupou jídla, což jsem osobně s jiskřičkou v oku vřele uvítal... ;)

Mějte se skvěle, báječně a vůbec jak nejvíc umíte a brzy zase ahoooj!

Váš Óňa

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

ST Augsburg 26.5.2007

Po pár letech se zástupci Sojky opět vydali na Sudetendeutscher Tag („Sudetoněmecký sněm“, občas také překládáno jako „den“), který se letos konal v Augsburgu. A kdopak má tušení, kde takový Augsburg (staromilci asi budou preferovat nářeční variantu Aukšpurk ☺, mně postačí aspoň to „k“ na konci) leží a co našim dějinám přinesl, he?

Augschburg is d Hauptstääd vom boarischen Regierungsbeziak Schwaabn. Sie is nach Minga und Nüanbeag de drittgrößte Stääd in Baian. Augschburg is 15 v. Chr. vo de Röma ois Augusta Vindellicorum gründt worn. Damit is nach Trier de zwoatêiteste Stääd in Deutschland. Im Mittoita war Augschburg oane vo de reichstn Städt in Europa...

Tak, pár informací přímo z bavorské Wikipedie. Zkuste si procvíčit výslovnost, stačí číst nahlas a hnedle budete mít pocit, že vedle vás stojí třeba Domi nebo Marcus!!! Ale pojďme dále. Těmi sojčími zástupci na ST byl Ondra a já. Naše cesta začala asi ve 40°C mezi zpocenými těly v natřískaném rychlíku Praha-Mnichov. Stejně jako teplota vzduchu, tak i hustota obecnstva s časem postupně klesala, a tak když jsme navečer dorazili do Mnichova, vystupovalo z našeho vagónu už jen pár dalších soupeřníků (už ne tak upocených) a teploměr, pokud bychom takovou vymoženost měli, by ukazoval příjemných 25°C.

Ubytovali jsme se u mnichovských Bobků, dostali k večeři pěkně po bavorsku Leberkas, no a ráno to mohlo vypuknout. Vlakem jsme upalovali podél polí, které namísto obilí byly

posety solárními panely (to víte, Bavorsko není jen venkovská idylka, ale i pořádný high-tech), do nějakých 50 kilometrů vzdáleného Augsburgu. Místní výstaviště nás už z dálky zdravilo černočervenými prapory, a tak jsme věděli, že jsme na místě.

Své útočiště jsme našli hned u hlavní řečnické tribuny ve stánku SdJ. Naši přátelé SdJotleři tu měli plné ruce práce: krom vlastní prezentace SdJ, která zahrnovala i jeden ze stanů z Gaisthalu, symbolický most, promítání fotek apod., se SdJ také starala o občerstvení, které tady probíhalo v českém stylu. Je libo jitrnici, koláče nebo lívance? – to vše zde bylo připraveno vás zasytit. My jsme se krom sycení svých žaludků věnovali zejména prezentaci Sojky, takže jsme vytáhli nejrůznější letáky, zobáky i powerpointovou prezentaci v němčině.

Na místě jsme byli až do večera, za tu dobu jsme stihli obejít většinu ostatních stánků, mluvili s vícero zajímavými lidmi, dokonce se o nás zajímal i bavorský rozhlas. Milým překvapením bylo, že devadesát procent reakcí na přítomnost nás jakožto Čechů bylo pozitivních. A to jak od mladších, tak i ze strany starších lidí. A to by člověk po mediální masáži, která v souvislosti s ST zmiňuje převážně negativní aspekty, až tak docela nečekal.

Po náročném dni, který byl tak trochu diplomatickou misí, jsme se ještě zdrželi v rozpáleném Mnichově. Nedělní dopoledne jsme už zas věnovali sledování ubíhající krajiny, abychom se odpoledne spolu se zpoceným osazenstvem mohli vyvalit na pražském hlavním nádraží a vydat se vstříc svým domovům.

Bamberg trifft Prag: Setkání s německými studenty

V pátek 29. července strávila rada Sojky v Praze slunečný den nabitý programem: Nejprve jsme se sešli v centru Prahy a setkali jsme se s Madleskou, která se na nás přijela podívat až z Brna. Dále jsme se zúčastnili setkání se studenty a profesory z univerzity v německém Bamberku. Akce se zúčastnili: Pája, Móňa, Špigy, Peťa, Míša a Léňa. To vše v rámci projektu „Bamberg trifft Prag“, který Sojka organizačně podpořila a zaštitila na české straně. Setkání proběhlo v příjemné a neformální atmosféře v centru Prahy při posezení u oběda. Měli jsme možnost dozvědět se mnoho informací o studiu na německé univerzitě i další zajímavosti ze života v Německu a zároveň jsme měli příležitost povzbudit naše německé kolegy k výjezdu do České republiky. Také skutečnost, že mnozí z bamberských studentů se angažují v aktivitách pro mládež, nám nabídla mnoho dalších témat, o nichž bylo možno podiskutovat... Projekt byl realizován mj. díky grantu udělenému ze strany Česko-německého fondu budoucnosti, jemuž za tuto podporu patří velký dík. Po skončení našeho setkání jsme se rozloučili s Léňou, která odjížděla na pobyt do Velké Británie. Rada Sojky dále posilněná o člena dozorčí rady

Šoguna pokračovala na Břevnově, kde po doplnění o její další členy zasedala až do večerních hodin.

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Gaisthal Klasik

Z letiště Gaisthal jsme vzletli v odpoledních hodinách poslední červencové neděle roku 2007. Nic nenasvědčovalo tomu, že by dosud hladce probíhající let mohlo něco narušit. Mladí pasažéři se těšili na cílovou stanici a ihned po večeři usnuli. Místo hladkého přistání ale přišla nehoda. Až na pár šrámů se nikomu nic vážného nepříhodovalo, horší však bylo zjištění, že ke zřícení došlo v hlubokém pralese bez jakékoliv civilizace. Ale našťástí tu byla hodná zvířátka, která našim ztroskotancům pomohla zotavit se a dovést je na kraj lesa, skoro až k civilizaci. Už už se jejich cesty málem rozešly, když tu v tmavém koutě lesa spatřili dřevorubce, který ničí les. A tak se rozhodli, že zvířátkům na oplátku také pomohou. Nakonec se jim společnými silami podařilo syčáka v červené košili dopadnout, a zachránit tak domov zvířátek a rostlin.

Přečtěte si, jak celý tábor vnímal jeden z vedoucích – Mates.

Tento rok jsem byl na Klasiku jako vedoucí poprvé a i když jsme neměli moc hezké počasí, tak jsme si těch 14 dní všichni skvěle užili. A musím říct, že kdo jste tam letos nebyli, tak jste o hoodně moc přišli, protože program byl skvěle zábavný a tým vedoucích zábavně skvělý :o) Ty dva týdny, které jsme spolu strávili v Divočině, byly dva nejhezčí týdny z celého roku. Ať už si vzpomenu na kteroukoliv diskotéku, programpunkt

nebo skvělý výlet do Čech (díky Lukšo:o)), vždycky jsem se bavil. Když jeden večer přijel pan Strasser a my se dozvěděli, že je mim a že nám ukáže bubbleshow naživo, tak jsem nejdřív nevěřil. Bylo to skvělé překvapení! G-spiel proběhla taky bez problémů. A tak myslím, že se letos všem na „gěčku“ líbilo. Účastníci byli letos příjemní, komunikativní a přátelští. Proto vám všem chci poděkovat! Byli jste vážně skvělí!!!

Mates

A nyní už následují „Tagesberichte“, tedy denní zprávy, které psaly děti přímo v průběhu tábora. Záměrně jsme tyto zprávy nenechali projít korekturou, a tudíž je zde najdete v přesném znění i s případnými hrubkami ☺

30.7.2007

Vstali jsme asi okolo 7.hodiny. Něco nám začalo mlátit do stanu, prý jsme spadli s letadlem. Potom jsme se nasnídali. Po snídani jsme zpívali, učili se, hráli pexeso a dělali jsme karate. To mě bavilo. Po obědě jsme hráli hry po celém táboře. Bylo to asi 7 postů a na každém jiný úkol. Bylo to docela super. Mezi tím byla pauza, kdy jsme si dali dort, a pak jsme to dohráli. Potom zbyl čas, že se mohli hrát různé sporty. Třeba rugby, fotbal, volejbal. Potom jsme si dali večeri. Po večeri jsme se sešli ve vorhale a hráli jsme tu hru „activiti“. Mezitím byla skvělá reklama. Na tom by se v televizi daly vydělat miliony. Ve 22.00 byla večerka a šli jsme spát.

Michal Kalina

Po noci letu se naše letadlo porouchalo a stroškotalov džungli. Všechny nás ráno probudila zvířátka. Nelekli se nás, ale přijali nás mezi sebe. Strašně moc nás to samozřejmě potěšilo, ale pořád nám něco chybělo. Jídlo! Co jsme ale nečekali-zvířátka pro nás to jídlo nachystala. Pak jsme udělali něco my pro ně. Uklidili jsme jim džungli, pak jsme se zabavili cvičením taiba a učili jsme se zpívat ranní a večerní písničku, u které jsme se strašně moc nasmáli-ty tuty jsou super. Po chutném obědě jsme plnili další zábavné úkoly. Večer nám ukázali Beny, Špigy a Julian jak krásně umí zpívat ☺ a Móna s Domim uváděli hru Activity, u které jsme se strašně moc pobavili.

Zuzka Kopecká

In der Früh wurden wir durch einen Flugzeugabsturz geweckt. Das hat mir gut gefallen. Die Betreuer haben sich als Dschungeltiere verkleidet und sahen allesamt

ganz lustig aus. Dann haben wir ein Deutsch-Tschechisches Lied gesungen. Da ich sonst nie tschechische Lieder singe, fand ich die Idee gut. Nach dem Frühstück hatten wir genügend Zeit, um unsere Dienste zu erfüllen. Um zehn Uhr trafen wir uns wieder und wurden in eine tschechische und deutsche Gruppe eingeteilt. Dort lernten wir tschechische Wörter und Zahlen. Das war toll. Dann machten wir Judo, was mir nicht viel Spaß macht. Aber das Singen danach war schön. Nach dem Mittagessen wurden wir in Gruppen eingeteilt, die gegeneinander verschiedene Aufgaben lösten. Am besten fand ich das Huckepack-Rennen und Dosenwerfen. Aber Kartensaugen hat mir gar nicht gefallen. Am Abend spielten wir Activity, was ich langweilig fand. Aber die Pamperladenwerbung war lustig.

Barbara Kindermann

31.7.2007

Ráno jsme vstávali všem nepříjemnou rozcvičkou. Po energetické snídani, která mi moc chutnala, bloudili a hledali odpovědi v krásné vesničce Gaisthal. Tyčinku DUPLO jsme vyměňovali u lidí, třeba za gumové bonbony nebo i za něco ostřejšího ☺ ! Někdo se zpět do tábora vrátil o něco později než měl, s pěkně hlasitým kručením v břiše. V odpoledním programu jsme se zase dozvěděli něco víc o sdružení Sojka. Večer jsme se ohřáli u táboráku s krásnými písničkami. Poté co jsme usnuli nás vedoucí vzbudili, zatáhli do tmavého lesa a posílali lesní cestičkou na lekanou. S pěnou na obličejích a mokřýma věcmama jsme se vrátili zpět do našich obyváčků. Byl to fakt super den!

Díky
Nikola Lupačová

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Den jsme začali rozcvičkou, což je docela dobrý nápad, ale mě se to nelíbilo. Dopolední program se mi zdál zábavný, ale občas trochu chaotický. Ale stejně – nápad s vyměňováním Dupla byl dobrý. Odpolední vyprávění o sojce mě zaujalo, protože se o tyto záležitosti zajímám. Ale chápu, že ti, kteří to slyšeli už poxkráté, se poněkud nudili. Večerní táborák se mi opravdu líbil. Noční bojovka mi přišla dobrá, ale když jste mě tahali ze spacáku, proklínala jsem vás ©... Jinak jsem s průběhem tábora spokojená a líbí se mi tu.

Eliška Valterová

Der Tag begann wie immer mit Frühsport, was ich nicht so toll finde, aber wenn man dies nicht machen würde, würde man vielleicht im Programm einschlafen. Danach folgte das Frühstück, das wie jeden Morgen lecker ist, es ist ja auch die beste Mahlzeit am Tag. Freizeit bis zehn Uhr kam danach eine Stunde, das gefällt mir. Nach der Freizeit machten wir eine Dorfrallye, die voll lustig war, wir mussten zu 5 Posten kommen. Der erste Posten bestand darin, dass man einen Stift, der an meiner Hose hang, in eine Flasche zu stecken. Der zweite Posten folgte danach von Domi und Julian. Sie

sagten uns, wir sollten uns in eine Telefonzelle quetschen und dann laut singen. Durch ein WT hörte Moni unseren Gesang und beschloss uns nur 3 Punkte zu geben. Naja... nach dieser Rallye und den Posten kam das Mittagessen dran, das heute nicht lecker geschmeckt hat, doch mit meinem großen Hunger verschlang ich es doch. Nach der Freizeit erzählte uns Konny was über SdJ, Sojka und warum wir eigentlich hier sind. Dann gab es Abendessen *lecker* Ja und dann kam das coolste, was man eigentlich in Gaisthal macht, nämlich ein Lagerfeuer. Wir sangen coole Lieder, nur (also ich bin ja das erste Mal in der 1. Etappe) der Lagerbuggie hat mir gefehlt.

Hannah Max

1.8.2007

Tento den byl opravdu výjimečný. Nejdříve nás vzbudili někdy o půlnoci, ať rychle vylezeme ze spacáku a půjdeme s vedoucím. Všichni byli rozespali a klepali se zimou. Šli jsme do lesa, tam jsme chvíli počkali a úspěšně prošli stezku odvahy. Stezka byla kratší, ale zato pořádně lekáci. Ke konci na nás někdo vybafl a popatlal nás pěnou na holení. Po stezce se všichni odebrali znovu na kutě. Ráno byl budíček později, což se nám náramně hodilo. Dopolední program byl skvěle promyšlen. Vedoucí se proměnili za zvířata a my jsme měli za úkol pomocí zábavných her najít včelku alias Bennyho a získat med. Hra se nám líbila, protože jsme se u ní ani chvíli nenudili. Odpolední program byl fyzicky náročný. V areálu se odehrávala táborová olympiáda. Plnili jsme úkoly, jako například se zavázanýma nohama přejít fotbalové hřiště nebo co nejrychleji projít opičí dráhu. Zjevně

nejneoblíbenější stanoviště bylo u Móni, kde jsme se museli jako vláček plazit po čtyřech kolem pingpongového stolu. Po dokončení olympiády jsme měli dokonale odřená kolena a ani jsme se nehnuli. Zato večerní program byl klidný. Měli jsme vystoupení jednoho českého mima a klauna. Nejdříve byla pantomima, která vzbudila veliký ohlas. Poté bylo ale ještě něco mnohem lepšího – bublinková show. Ta se všem moc líbila a všichni byli okouzleni různými technikami bublinek. Dokonce jsme si to mohli i vyzkoušet. Po skončení programu následoval ohromný potlesk, večerní slavnost a pak hurá na kutě...

Adéla Widholmová

Na dnešní noc si pro nás vedoucí připravili stezku odvahy. Probuzení nás sice vůbec nepotěšilo, ale pak jsme byli příjemně překvapeni. Celá stezka se nám nakonec líbila. Jen ta pěna se nám moc nezdála ☺ Dopolední cestování z Afriky do Antarktidy bylo úplně super. Po dobrém obědě nás čekala „táborová olympiáda“, která byla ještě lepší než cestování. A to nejlepší nakonec...večerní bublinkové představení...bylo krásný. Nejvíce nás zaujalo a potěšilo, že jsme si mohli sami vyzkoušet, jaké to vlastně je a jak se to dělá☺. Takže si mohl každý vykouzlit pár těch mýdlových duhových bublinek. Celý den jsme si moc užili! ☺

Aneta Školoudová

In der Nacht vom 31.07. auf den 01.08. haben wir eine Nachtwanderung gemacht. Das fand ich lustig, weil ich so etwas noch nie gemacht hab. Das Spiel am Vormittag war cool, weil es Spaß gemacht hat durch viele Tiere die Biene zu finden. Am Nachmittag haben wir Sport

gemacht. Das hat auch Spaß gemacht, aber die Aufgabe, wo die ganze Gruppe um die Tischtennisplatte kriechen musste war doof. Das Abendprogramm mit den Seifenblasen hat mir gefallen.

Cornelia Kindermann

2.8.2007

Když nás ráno budili, zjistili jsme, že máme zase rozcvičku, která by podle mě nemusela vůbec být. Dopoledne po snídani jsme se rozdělili do skupinek a šli hrát Postenlauf. Kdyby to nebyla tak moc dlouhá cesta, tak by to bylo super. Posty, na kterých jsme byli, se mi taky líbily. Přišli jsme unavení zpátky a jako večerní program jsme měli úžasný film Flinstones, který se určitě všem líbil.

Aneta Miklíková

Pátek byl fakt skvělejší (až na předčasný ranní vstávání). Nejdřív nás zavezli do Dolních Polžic, kde nás čekalo překvápko – celý dopoledne jsme měli šplhat v lanovém centru, což bylo fakt bájo (ale ze začátku to tak nevypadalo). Pak nás čekal mňamózní oběd v Planý. Nadlábnutý, vydováděný a spokojený jsme odjeli do Weidenu – tam jsme se s Kačenkou zase pořádně najedli a zakoupili prasátko pro naši milou Lénu. Večer bylo překvapivě Diskóó! Bylo to fajn, až na to, že to bylo krátký.

Anička Kušičková

Heute haben wir wie jeden Morgen einen Morgenkreis gemacht und danach gefrühstückt. Anschließend wurden wir in 7 Gruppen aufgeteilt, die jeweils im Abstand von 10 Minuten in Richtung Wald losgeschickt wurden, um 10 Aufgaben zu erledigen. Bei

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

der 5. Aufgabe hatten wir eine kurze Pause, in der wir zu Mittag aßen. (Zu Essen gab es Fleischpflanzlerl mit Kartoffelbrei und Salat ☺) Danach wanderten wir weiter und da wir die letzte Gruppe waren, mussten wir alle Klopapiere einsammeln, die als Wegmarkierung aufgehängt worden waren. Als wir das wieder im Lager ankamen, aßen wir zu Abend und hatten danach einen Chillout-Abend, bei dem wir einen Film angeschaut haben. Ich fand den Film lustig. Der Tag war allgemein etwas anstrengend.

Michaela Sum

3.8.2007

Den jsme odstartovali vynikající snídaní-müsli & ovesná kaše & ovocný salát – super!! Poté jsme vyrazili směr hranice -> ČR. Kupodivu jsme nevystoupili u nějaké památky a neplnili úkoly...ale užili si spoustu srandy, adrenalinu a horolezeckých zážitků v Lanovém centru Dolní Polžice. Při zpáteční cestě nás vysadili v Plané, abychom si nakoupili něco k snědku. Planá je docela pěkné město, ale má jeden zásadní nedostatek- v místní Jednotě neprodávají Nutelu :P ani nic jí podobné! V Německu nás ještě na hodinku vzali do bazénu do Weidenu – prý se umýt a kdo chce, že se může i vykoupat ☺. Ale večeri se nic nevyrovná – chlebičky všeho druhu, salát, ovoce...PROSTĚ BOMBA ;) Následná disco se moc nevydařila, jelikož selhala technika, ale...nevadí, příště to bude lepší;)

Tak zatím čau :-*

Emá Kulová

Dne 3.8. jsme jeli na výlet a kvůli tomu jsme vstávali dřív. Jeli jsme do lanového centra

Dolní Polžice. Jedinej Luky drhnul zadečkem v pilinách a hrozně se divil, že je jedinej (a hrozně si přál, abych to sem napsala). Poté jsme jeli do Plané a dali si s Aničkou těstoviny. Pak jsme se jeli vykoupat do Weidenu, kde se to všem moc líbilo. Léně jsme koupili prasátko, protože ji máme moc rády.

Kačenka Drechslerová

Am heutigen Tag machten wir einen Ausflug nach Tschechien. Zuerst fuhren wir mit einem Bus zu einem Hochseilgarten. Jeder, der wollte, konnte dort die verschiedenen Etappen des Gartens nutzen. Darauf fuhren wir in eine tschechische Stadt, wo wir Freizeit bekamen und uns dort bis zum ausgemachten Treffpunkt aufhalten durften. Beim letzten Teil des Ausflugs hatte auch jeder Spaß. Wir fuhren in eine Therme. Es gab eine Rutsche (tollo), wo wir uns immer aufhielten. Auf der Rückreise nach Gaisthal wurde ein Zettel durch gegeben, was für Lieder wir in der Disko hören wollten. Daheim angekommen erwartete uns ein riesiges Buffet, da zwei der Betreuer heute Geburtstag hatten. Schließlich fing die Disko an und es wurde ordentlich abgedanct! Der ganze Tag war einfach nur toll!!! Mir hat alles gefallen!

Benedikt Hösl

Z.32.D.

4.8.2007

Sobotní ráno pro mě začalo milým probuzením Kačenky a kvůli svému pobytu v Krankenzimmeru jsem se vyhla rozcvičce ☺ . Po snídani a společném uklizení stanu, které už bylo potřeba, jsme si vylosovali dvojici a čekal nás Paarlauf, který byl rozhodně lepší nezminuly rok, když jsme půl cesty přeskakovali pařezy v lese ☺ . Po obědě na nás čekaly vodní hry. Byly skvěle připravené, zábavné a většinou tábora připadaly prostě skvělé. Myslím, že patřily mezi nejlepší. A večer jsme hráli hry, které měly prověřit, zda bychom zvládli cestu džunglí zpět do civilizace. Jediné, co mi na tomhle dni tak trochu vadilo, bylo neustálé popohánění při večerní hygieně...

Káťa Pechoušková

5.8.2007

Den pro nás začal neobvykle budíčkem až v 8 hodin, to nás potěšilo. Potom následovala vydatná snídaně, kde ale zase chyběli Cini Minies ☺ . Dopoledne jsme se začali připravovat na večerní karaoke show. Ne každý z toho byl ze začátku nadšený, ale nakonec jsme si při přípravách užili moc srandy. Oběd byl jednoduchý, jen rajská. Ale dobrý jako obvykle. O poledním klidu ještě plno z nás dopilovávalo své vystoupení. Ale bylo celkem teplo, teda spíš horko, tak se někteří karaoke moc nezatěžovali a raději si užívali vodní hrátky. Jediní, kdo zůstali na suchu, byli asi vedoucí. Všude po táboře se válely mokré věci. Po odpoledním klidu jsme pokračovali v programu. Vedoucí si pro nás připravili kasino, na papírech jsme si napsali své ceny a to jsme potom vyměnili za peníze, za které jsme mohli hrát a vsázet si. Nakonec se lístky vydražily. Potom následovala večere,

kteřá byla lepší než oběd. Po večeri se začalo s karaoke show. Všem skupinám se to moc povedlo. I uvádějící dvojice Káťa a Káťa byla skvělá. A samozřejmě nesmím zapomenout na porotu, která byla taky super, akorát si hodně lidí stěžovalo na Juliana, že známkoval nespravedlivě. Ale myslím si, že je jedno, co si myslela porota, hlavně že jsme měli my z toho dobrý pocit. Teda aspoň já jsem ho měla. Po předvedli scénku s nechutnými játrama. Pak byla večerní slavnost a až na některé ☺, jsme šli všichni spát.

Ivana Malinová

Den pro nás začal krásnou dlouhou rozcvičkou. Poté jsme si jako čistotní lidé umyli zuby a snědli snídaní. Dopolední program byl příprava na karaoke show. Ze zkušenosti z minulých let jsme vsadili na přísloví „v jednoduchosti je krása“. Což znamená, že jsme měli všechno připravené asi za 5 minut. Po obědě jsem si vyzkoušel, jak v Německu funguje zdravotnictví. Poté, co jsem přijel, začal hazardní odpolední program, kde jsme jako každý rok dostali na začátku nějaké peníze a začali sázet a sázet. Oproti minulému roku mě tohle mnohem víc bavilo, jelikož přibily 2 nové příležitosti k výdělku, a to (pro

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

mě hodně dobré věci) wrestling – s Matesem a páka – s Linusem. Jako večerní program bylo už samotné karaoke a samozřejmě neuvěřitelně nikdy jiný, než náš stan. I přestože minulý rok se mi zdály scénky zábavnější, jsme se dobře pobavili.

Alfréd Kočí

Gestern war ja Sonntag. Ja und da sind wir erst um 8 Uhr aufgestanden. Fand ich eigentlich total gut. Hätte aber auch länger sein können. Macht nix. Frühstück gabs erst ne Stunde später und wir konnten uns supra vorbereiten. Am Nachmittag gabs son Kasino. Des war voll cool. Ich hab ständig gewonnen und hatte am Ende recht viel Geld, womit ich dann was versteigern konnte, aber nicht getan hab *lol* Am Abend gabs ne Karaokeschow. Die war entz geil, am Vormittag haben wir dafür ne Vorbereitung gemacht. Da gabs ein Lied aus nem Film. Des war des beste. Zwar nicht so gut gestaltet, aber trotzdem das Beste. Ich nicht, wie unsers war. Aber es hätte besser sein können. In den Pausen haben wir alle ne Wasserschlacht gespielt. Gott, warn wir alle nass. *lol* Jo, und etz fällt mir nix mehr ein. Also, ja, bye, bye...

Kristýna Sacher

Zuerst mal: Essen war wie immer super, das muss ich also nicht einzeln erwähnen.

Das Karaoke-Programm ist ja eine gute Idee, aber es hätte etwas früher angekündigt werden können, wir standen ziemlich unter Zeitdruck. Das Casino war auch ziemlich lustig, allerdings hätte Linus ausgewechselt werden sollen, weil er so müde war (sogar Martin hats geschafft). Auch die Auktion war gut, aber es hätte ruhiger mehr versteigert werden dürfen.

Der Musikabend war auch sehr gelungen,

die Jury war gut und die Moderatoren auch. Aber irgendwie hab ich eine „Betreuerband“ vermisst, die etwas „singt“, so wie letztes Jahr. Auch sehr gelungen war die Aufführung am Lagerfeuer.

Fazit: Sehr lustiger Tag ☺ Nicht perfekt, aber sehr gut.

Moritz Eder

6.8.2007

Ráno po skvělé snídani jsme se rozdělili do 3 skupin. Jako dopolední program jsme chodili po třech stanovištích. Nejvíce se mi asi líbilo karate, pak zpívání německých písniček. Na dalším stanovišti jsme si při procvičování Němčiny užili legraci. Ale odpolední program bez kluků byl nejlepší. S holkama jsme blbly, malovaly se, dělaly si masky, korálky, náramky a super účesy. Po nachystání skvělého jídla přišli kluci a měli jsme diskotéku. Po ní nás zvířátka zavedla do civilizace, ale požádala nás o pomoc s dřevorubcem, který jim kácí les.

Lucie Schořová

Po snídani si pro nás vedoucí připravili 3 stanoviště, na kterých jsme se mohli naučit jazyku západních sousedů, tančit, zpívat i bojovat (karate). Všechny posty byly zábavně udělané, proto nás samozřejmě bavili. Odpolední program zaujal jak holky tak kluky, protože holky zůstaly v táboře a kluci šli do lesa... My jsme si v táboře udělali „dámskou jízdu“. Byla také založena na různých stanovištích, která byla udělána z toho, co holky baví. To znamená masky na obličej, líčení, česání, masáže a vyrábění náramků. Mě nejvíce bavilo líčení a masky na obličej. Nejlepší bylo samozřejmě jídlo-ovoce máčení v čokoládě. Mňam! Po

příchodu kluků byla diskotéka, což bylo úplně super.

Aneta Pretschnerová

Včera po snídani jsme byli rozděleni do skupin a v těch jsme chodili po stanovištích na kterých jsme zpívali německé písničky, zkoušeli jsme základy karate a také jsme měli jazykový kurs. Nejvíce se mi líbilo asi to karate. Odpoledne odešli kluci z tábora na celé odpoledne, takže jsme si udělali takovou „dámskou jízdu“. Dělalí jsme masky z ovoce, okurek a tvarohu atd. Taky jsme měli možnost se nechat namalovat, učesat, sportovat, dělat náramky a navlíkat korálky. Já jsem dala přednost navlíkání korálků a udělal jsem si 2 náramky. Připravovali jsme si taky večeri, která se skládala z chlebiček, salátů a taky čokoládových fondu. Tohle odpoledne bylo fakt super. Po večeri se kluci vrátili a byla diskotéka, která už nebyla tak skvělá, ale ušla. A jako každý večer i ten včerejší se nemohl obejít bez večerní slavnosti. No a potom jsme šli všichni spinkat.

Aduš Fredy

Gestern sind wir um sieben Uhr aufgestanden und haben wie immer unseren Frühsport gemacht. Dann kamen die Morgenfeier und das Frühstück. Dann hatten wir bis zehn Uhr Freizeit ehe es mit einer Mischung aus verschiedenen Kursen weiter ging, die alle viel Spaß gemacht haben. Am besten fand ich den Karatekurs. Um halb zwölf gab es Mittagessen und dann hatten wir bis fünfzehn Uhr Freizeit. Mit dem Programm ging es weiter, indem dass die Jungs an einen Fischteich wanderten, während die Mädchen im Lager blieben. Als wir am Teich ankamen entzündete Marcus ein

Feuer und kochte für alle Tee. Dann bekamen wir Fleisch, Zwiebeln und Gemüse, aus denen wir uns Schaschlikspieße machten. Während die Spieße auf dem Feuer waren gab es einen Partnerlauf, bei dem es um Zeit ging. Nach dem Essen wanderten wir zurück zum Lager, wo es anschließend eine super Disko gab. Eigentlich wäre um 22 Uhr Bettruhe gewesen, aber es gab noch eine kleine Waldwanderung, an deren Ende wir dazu aufgefordert wurden einen Strolch zu fangen, der die Bäume fällte. Dann ging es wieder zurück zum Lager und in die Zelte. Insgesamt war es ein super Tag.

Martin Albert

7.8.2007

Dopoledne jsme strávili všichni společně ve Vorhalle, zaměstnání přípravou na Gelände. Rozdělení do skupin jsme si připravovali potřebné věci na cestu a k chycení zlého dřevorubce. Po polední pauze jsme byli rozděleni do 3 skupin a vydali jsme se v lese po stopách nejrůznějších zvířat. Celkem jsme navštívili 3 stanoviště a na každém jsme se učili nové a zajímavé věci, jako například první pomoc, orientace pomocí šipek a vázání uzlů. Myslím, že odpolední program všechny potěšil a plno z nás si odneslo velmi zajímavé

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

a potřebné informace. Den byl zakončen skvělým večerním programem. Už název „Vypadáš skvěle“ naznačoval skvělou zábavu, ale pravda byla nakonec stokrát vtípnější ☺ ☺ ☺ !! Každá skupina dostala jednoho vedoucího, kterého měla přetvořit k obrazu známé hvězdy. Zvítězila Terka jako namyšlená star Paris Hilton. O bod za ním byl ovšem skvělý Matěj alias Elton John. Celý večer všechny moc bavil, čímž se skvěle završil celý pohodový den. ☺

Adéla Bosáková

Heute Vormittag wurden wir in 6 Gruppen eingeteilt mit denen wir das Geländespiel spielen müssen. Wir sollten uns für das morgige Geländespiel vorbereiten, indem wir verschiedene Sachen basteln mussten, Ich fand es cool, dass jede Gruppe ein eigenes Logo entworfen musste. Am Nachmittag beim Crashkurs zum Überleben fand ich es ziemlich lustig den Tierspuren zu folgen, da unsere Gruppe sich immer verlaufen hat. An dem Tag haben wir glaube ich alle viel dazugelernt z.B. wie man feste Knoten bindet (die ich glaube ich wahrscheinlich sowieso schon vergessen habe) oder einen Verletzten das Leben rettet. Am Abend mussten wir Betreuer in Stars umstylen, was viel Spaß gemacht hat aber teilweise auch eine Herausforderung war. Alles in allem wars ein Tag an dem wir wieder viel gelacht haben...

Anni

8. 8. 2007

Ráno začalo ako každé iné, akorát jsme si mali so sebou vzat' potrebné veci ako nádobí, spacák, teplé veci. Ihned som vedel, že ide o Geländespiel. Nebyl sem zrovna nadšený, ale co se dá dělat.....Sorry, ale

já to po něm fakt nepřelouskam. Psal to fixou, slovensky a k tomu škrabe jako 3 kocourů dohromady.....káča

Sam Kuciak

Den začal v 7 hodin ráno. Byl to šok, říkali nám seznam věcí, které si máme sbalit do batohu. Sešli jsme se všichni na ranní slavnosti. Potom jsme rychle pospíchali na snídani, bylo to poslední jídlo v táboře. Pak jsme po skupinkách vyrazili na hodně hodně hodně dlouhou procházku, na které nás čekalo mnoho zajímavých překvapení a záhadných úkolů. Obědek jsme si vychutnali v travičce, byl docela dobrý. A přišla další cesta dlouhá ale zábavná. Po dlouhé a namáhavé procházce jsme se všichni sešli u rybníčka a táboráku. Opekli jsme si klobásy a zazpívali písničky. Po večerní slavnosti jsme se uchýlili k spánku v lese. V jednu hodinu jsme utrpěli šok. S jehličím v hlavě a šiškama v kapsách, se spacákama kolem ramen jsme se co nejrychleji snažili dostat přes les do tábora a při tom zatknout pachatele. Po zatknutí jsme se uchýlili ke spánku v měkkých matracích. (Byl to velice zábavný, ale namáhavý den.)

Martina Šebestová

9.8.2007

Po včerejším Gelande jsme spali déle, ale přesto mi přišlo, že nejsem moc vyspalá... Dopoledne byl program, který připravil táborový parlament -> hrála se burza! Tu jsem vůbec neznala, ale divila jsem se, že jsem ji rychle pochopila ☺. Vážně přehnaná hra. Pak následoval opět vynikající obědek! Myslím, že to všem šmakovalo. ☺ Odpolední program se mi hodně líbil, mohli jsme jít do nenamáhavých skupinek ☺. Já jsem šla do skupinky Grafitů. Tady to vedl Matesák a vysvětloval nám různé věcičky a potom jsme si i grafity zkoušeli. Docela to šlo. ☺ Večer jsem ale měla strach. Byla totiž ta hra, jak se sází. No a my jsme vymysleli, že budeme 2 minuty držet nad hlavou Markétku. Kdyby jsme to neudělali, tak bychom si museli rozklepnout syrové vajíčko o hlavu.. fuj. Naštěstí jsme to s námahou vydrželi. Když tak přemýšlím, už brzy pojedeme domů. Dny, které zbývají, utíkají čím dál tím víc rychleji! ☺
Kája Slivičová

10. 8. 2007

Ráno začalo krásným probuzením od Kačenky. Poté se ještě zlepšila nálada ve stanu, protože nebyla rozcvička. Huráá, můžem do sprchy. Výborná snídaně nás posílila na vyčerpávající přípravu divadla. Vytáhnout jsme si měli 3 kartičky s tématy. Naše skupina měla: poušť, mravenec, spor o samičku. Moc se mi to líbilo. Pak nastal náš poslední společný oběd. Byl super. Následovala příprava na večerní ceremoniál. Následně jsme se připravili na **!skvělou!** večeři, kterou zakončil bouřlivý potlesk na počest kuchyně. Rychle uklidit a na BINGO! Teda, to byl krycí název pro diskotéku, ale to jsme věděli. Celý den se mi moc líbil. Těším se na příští rok.
Bára Opatrná

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

Gaisthal Junior

Druhá etapa letošního „Géčka“ byla nacpaná německými dětmi. S našima to bylo trochu slabší, ale to nemění nic na tom, že všichni jistě odjíždějí spokojení a se slzou v oku. A o čem že to letos bylo? To pro vás rekapituluje Helena Pražská, ségra od Terky, která tam letos měla vedoucovskou premiéru. Společně s Martinem, Terčíným frajářem, čili to byl tak trochu rodinný podnik ☺)

(Jo a abych nezapomněla, Pája tu měl taky premiéru, ujal se svého prvního hlasování.) Ale teď už G2 očima Heleny!

I když se v jedné, nám všem známé písničce zpívá, že soja neuletí, tak o čase to rozhodně neplatí. A tak nezbyvá, než se za tím, co bylo, alespoň na chvíli poohlédnout.

Účastníci letošního tábora se na pár dní přenesli do světa komiksů. Hned na začátku však byli vystaveni tajemnému setkání se záhadným Profesorem X a jeho věrnou a stejně nelibostnou asistentkou. Tento zloduch se rozhodl, že z komiksového světa ukradne barvy. A tak se také stalo. Když se děti druhého dne ráno probudily, veškeré komiksové postavičky byly černobílé, což vypadalo vskutku smutně. Dětem tedy nezbyvalo, než barvy od nemilosrdného záškodníka získat zpět. A protože to byl úkol nelehký, přišli jim na pomoc kamarádi z komiksů. První den se dětem podařilo společně se Šmouly, kteří přelstili hrbatého Gargamela a ukňouraného kocoura Azraela, získat zpět modrou barvu. Aby jim ji Profesor X neukradl podruhé, bylo

nutné rozestavět kolem tábora noční hlídky. Netřeba zmiňovat, že zájemců o tyto posty bylo více než přehřšle. Dobře seštrhaná obrana neselhala a modrá barva ráno rozjasnila ponurý černobílý komiksový svět. Ale přece jen to stále nebylo to pravé. Proto se dalšího dne objevil Spiderman a pomohl získat další barvu – tentokrát červenou. A ačkoli se mu zlé síly všemožně snažily zpřetrhat síť, nakonec to dobře dopadlo a k modré barvě přibyla i červená. Zbývala poslední ze základních barev, ze kterých už je pak možné namíchat jakoukoli barvu. Tedy žlutá. A kdo jiný by mohl v honbě za žlutou pomoci, nežli Simpsonovi? Profesor X ukryl žlutou v jednom z několika Kwik-E-Martů, a protože dobro vždy vítězí nad zlem, spatřila světlo světa znovu i ona. Takže nezbyvalo než jásat, protože všechny komiksové postavičky opět zářily štěstím a všemi náležitými barevnými odstíny. Aby však bylo vítězství plně završeno, zbývalo najít skrýš, ve které se poražený a zhrzený Profesor X a jeho asistentka ukrývali. Nebylo to jednoduché, ale po dlouhém pochodování dnem i nocí, kdy jsme si na cestu svítili loučemi, jsme si nakonec posvítily i na Profesorovu skrýš. A ačkoli to zní jako oštepáný happy end, dětem se podařilo svým vtipem a šarmem Profesora X rozesmát – a protože smích je všelék, nakonec se i z nezlomného zloducha stal dobrák od kosti.

Následují opět Tagesberichte (denní zprávy), které psaly děti během tábora (opět v původním znění, bez zásahu korektora)☺

12.8.

Přijela jsem v 11 hodin dopoledne. Vybalila jsem si věci z tasky. Objedvali jsme bylo to zajímavé jídlo ale bylo to dobré. Po obědě jsme měli odpolední klid. A pak jsme hráli hry. Pak následovala večeře. Šli jsme do lesa a tam nahlédli na první scénku y komiksového světa.
Annemarie Moderová

Ráno se mi vůbec nechtělo vstávat. (Není v téhle ranní zimě nad vyhřátý spacák!) K snídani byli švédské stoly a samozřejmě nechyběla i oblíbená nutela. Dopolední program SHOKR se mi líbil. Museli jsme běhat po vesnici a odpovídat na otázky. Po obědě začali přijíždět Němci a my jsme hráli hry, fotbal nebo jsme si vyráběli podložky na jídlo. Večer jsme hráli hru s provázkem. Spočívala v tom, že jsme museli říct svoje jméno, zálibu a hodit klubko někomu dalšímu. Pak jsme ještě hráli další hry. Například s citronem, ta byla super kyselá. Nakonec jsme šli na procházku do lesa. Myslím, že bylo zhruba 10 hodin. Tam byl profesor X a jeho spolupracovníci. Vymazali z našich komixů barvy. Co budeme dělat? Nejdřív se na záchranu barev musíme vyspat.

Dobrou noc!

Gute Nacht!

Petra Opltová

13.8.

Ráno, když jsem se probudila byla moje německá kamarádka Melanie vzhůru. Výjimečně byl budíček v osm, a my jsme se probudily v 7! Já jsem pospávala a Melanie si kreslila. Potom byla „ranní slavnost“. Čtyři vlajky EU, Německá, Bavorská a Česká stoupaly vzhůru. Snídaně, dobrá jako vždycky

následovala po „ranní slavnosti“. Po snídani jsme měli asi 60 minut volna. Kluci hrají jako vždycky fotbal. Po pauze jsme měli program: Tanec (pokud se to dá tak nazvat), zpěv ranní a večerní písničky a česko-německý jazykový kurz. Potom jsme se dozvěděli rozdělení do hry, která nás bude provázet celý tábor. Po obědě bylo hrozné horko. Uf, uf! Oběd měl dva chody: žampionovou polévku a „trhance“. Potom, když skončilo volno ve 14.00 pro kluky(nebo když mělo skončit) se kluci pomalu začali straovat. Při obědě jsme si s Pětou povídaly prstovou abecedou. Byla to zábava! Holky ze stanu 7, 8 šileně řvou a nejspíš chytají hmyz ve svém stanu. Konečně je 14.30 a my jdeme na verandu. Hmm, je připraven zajímavý program. Po večeři přišli kluci. Byl bez nich klid! Večerní program se mi líbil. Šli jsme spát.

Dobrou noc!

Jana Koreňová

Probudil mě němec, kteý spal vedle mě v 7.30, pak když se probudil Davča (náš vedoucí stanu), tak jsme šli na rozcvičku, když jsme se vrátili, tak jsem si šel vyčistit zuby, pak jsem si šel pro ešus, když jsem přišel do takzvaný

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

jídelny (verandy), tak jsme šli na ranní slavnost, kde jsme zpívali německou písničku, kterou neumím, pak jsme měli snídani, po snídani jsme šli hrát fotbal, naše čutání přerušil program, šli jsme na procházku, když jsme se vrátili, tak jsme měli oběd, po obědě jsme hráli fotbal ČR versus D, pak jsme šli na program, nejdřív jsme hráli nějaký hry, pak jsme měli večeři a pak jsme šli do lesa, kde nás přepadl Profesor X, když jsme se vrátili, tak jsme šli na večerní slavnost, kde jsme zpívali písničku o kozlovi a za 10 min. byla večeřka

DOBROU.

Sergej Nesvetaev

Gestern um acht Uhr wurden wir geweckt. Das Frühstück war sehr gut. Beim Singen-, Tanzen-, Sprachkurs hat mir alles gefallen. Danach gab es Mittagessen. Gestern war das Ritterspiel sehr schön. Danach gab es das Actionspiel und am Schluss waren wir dann im Bett.

Timo

Heute durften wir bis um acht Uhr schlafen. Das war cool! Danach haben wir dann gefrühstückt! *lecker* Nach dem Frühstück hatten wir Freizeit, das war sehr cool! Später hatten wir ein Programm, da mussten wir in Gruppen singen, tanzen und Tschechisch lernen! Das war eigentlich ganz lustig! Danach haben wir Mittag gegessen! Das war lecker! (außer die Pilzsuppe!) Um 14:30 Uhr hatten wir Jungen-, Mädchentag! Die Mädchen haben Aerobik gemacht, masiert und geschminkt! Die Jungen sind gewandert! Dann haben die Mädchen (wir) den Tisch gedeckt und Salat mit Fleisch gegessen! Zur Nachspeiße gabs Obstsalat und

pudding! Das war voll lecker alles! Am Abend wir ein Programm gemacht das „Action“ heißt. Da haben wir uns in Gruppen aufgeteilt und haben Aufgaben gesucht! Das war lustig! Danach sind wir ins Bett und um 12:15 – 1:15 Uhr hatte ich, Theresa, Julia und Christina Nachtwache, da mussten wir aufpassen das der Professor X nicht kommt. Es war eiskalt aber ganz lustig.

Marina Ertl

14.8.

Ráno jsem vstala ze spacáku a dala jsem si ranní koupel. Pak následovala ranní slavnost, po ranní slavnosti byla snídane. Když skončila snídane měli jsme volno. Po volnu jsme měli složit skupinu a v té skupině jsme šli vylyslet divadlo pro ostatní. Potom jsme měli oběd, a následovala další ukázka z komixového světa. V dalším programu jsme šli do lesa a tam plnili další úkol. Následovala svačina a po ní jsme šli znova do lesa. Po splnění byla večeře.

Líbilo se mi: Hra v lese

Nelíbilo se mi: Diskotéka v budově (byl tam hrozný vzduch)

Jana Bláhová

Z.40.D.

Wie immer fing der Tag mit der Morgenfeier an. Fähnlein 1 bekam die Heuschrecke und Zelt 3, 4, 5 und 6 bekamen die Elefantin. Frühstück, hmmm, gab es Heute um 8:30, weil wir Heute erst um 7:30 aufgestanden sind. Nach der Freizeit haben wir alles für den Karaoke-Abend vorbereitet. Das war ziemlich anstrengend die Kostüme und die Mikrofone zu bastln. Dann gab es endlich Mittagessen. Es gab Käse überbackene Tortelini und Salat. Nun hatte der Kwik-E-Markt auf. Wie immer war eine menge los. Nach einer weile wurde es Zeit sich die Farbe ROT wieder zu holen und Spiderman seine Spinnenfähigkeit von Professor-X. Das war gar nicht so einfach, weil er seine Helfer die die Spinnenweben hatten von Robotern bewacht und geschützt wurden. Am ende haben wir es doch noch geschafft Spiderman's Kräfte und so mit auch die Farbe ROT. Als Belohnung bekamen wir Dounats und Moufins. Zum Abendessen gab es Gemüsesuppe und Tomatensalat. Und dann war es so weit der Karaoke-Abend. Es war ganz toll. Obwohl manche fanden sich voll schlecht aber sie waren super. Dann war der Tag wieder zuende.

Melanie H.

Ich bin mit Kopfschmerzen und Rückenschmerzen aufgewacht. Dann haben wir den Morgengruß gemacht. Danach war das Frühstück an der Reihe. Es ist das beste Essen des ganzen Tages. Dann haben wir Karaoke vorbereitet. Das war viel Arbeit. Wir haben ein Schlagzeug gebaut. Dann gab es Mittagessen. Es war nicht schlecht, aber auch nicht gut. Dann war das Spiderspiel dran. Es war ganz lustig, bis auf ein paar Einzelheiten. Danach bin ich

duschen gegangen. Weil ich so Kopfweh hatte, kann ich nicht weiter berichten.

Joshua

15.8.

Dneska jsme vztávali asi v 8 hod. a potom jsme šli na (krutou) rozcvičku. Po rozcvičce jsme si vyčistily zuby. Potom byla snídaně. Po ní bylo chvíli volno. Pak jsme hráli takovou hru, že jsme museli napsat co nás napadne Německo a soja. Pak následovala další hra ve které jsme byli rozděleni do 6. družstev a museli jsme hledat kartičky rozmístěné po táboře. Ve 12.30 byl oběd. Po obědě bylo volno. Pak jsme zbírali barevné papírky abychom dostali plány na hledač min. Potom přišli Simpsonovi a abychom dostali žlutou barvu museli jsme plnit různé úkoly, za které jsme dostali donáty - za 1 donát jsme se posunuli o jedno políčko na herním plánu. O klidu jsme čtali. Naše čtení přerušila večere. Po večeri byl program.

Honza Friedrich

Wir feierten wie immer zuerst die Morgenfeier. Am Mittwoch hatten außerdem die Mädchen aus Zelt 3 die Elefantin und die Jungs aus Fähnlein 2 hatten den Grashüpfer. Beim Frühstück war alles wie sonst. Es gab Beagels, Wurst, Käse und Müsli, natürlich auch Brot, Marmelade und Butter. Dann hatten wir Freizeit bis 10.30 Uhr. Nach der Pause trennten sich die Deutschen und Tschechischen Kinder voneinander. Die Deutschen schrieben auf Blätter was sie von Tschechien wussten und die Tschechen schrieben auf Blätter was sie von Deutschland wussten. Nun spielten wir ein ein Spiel, es ging so ähnlich wie ein Quizz. Dieses Spiel war sehr anstrengend. Danach aßen wir

Co se událo za akce Sojčí i neSojčí

zu Mittag. Es gab Nudeln und Salat. Nun hatten wir endlich Mittagspause. Nach der Pause spielten wir ein Spiel. Es bestand darin Müll aufzusammeln. Natürlich war es kein richtiger Müll sondern Papierschnipselchen. Nachdem wir damit aufgehört hatten, spielten wir noch ein Spiel. Dieses Spiel bestand darin so viele Donads wie möglich bei den Stationen zu sammeln. Zwischen drinnen gab es zwei kleine Pausen. Nun hatten wir Freizeit bis 18.00 Uhr. Danach aßen wir zu Mittag. Es gab Mais und Kartoffeln. Nun hatten wir schon wieder eine Pause. Nach der Pause trafen wir uns um 20.00 Uhr. Nun spielten wir Spiele und gingen dann zu Bett.

Julia S.

Der Tag begann mit dem wecken und extra hartem Frühsport. Dann haben wir über Seuka geredet und darüber Spiele gespielt. Das hat mir viel Spaß gemacht. Dann war Freizeit und Mittagessen. Wir haben Farben zurückerobert. Der Tag war total schön und wir sind dann ins Bett gegangen.

Till

16.8.

Když jsem se ráno vzbudila, tak začalo pršet. Naší vedoucí začal zvonit budík a my jsme začaly vstávat ze spacáků. Jelikož mám naraženou ruku, tak jsem se moc rychle neoblékla. S kamarádkami jsme si dali ranní koupel. Následovala ranní slavnost a po ní snídaně. Po dobré snídani jsme začali vyrábět věci, abychom dopadli profesora X. Následoval oběd. Vedoucí nám po obědě řekli co si máme nachystat na velkou túru. Když jsme byli na konci túry, začalo hrozně pršet. Za chvíli pro nás přijeli vedoucí. Když jsme byli všichni v táboře, tak jsme začali opíkat špekáčky. Po večeri jsme šli k táboráku. Najednou se objevil profesor X. Myslel si že se k němu dostaneme tak radši utíkal pryč. Po skupinkách jsme profesora hledali. Naše skupina nevyhrála. Všechno se mi líbilo.

K.Šimková

Am Donnerstag war der große X Tag. Wir haben eine 6-Stündige Wanderung gemacht um Professor X zu fangen. Dabei hatte es angefangen zu Regnen und wir mussten alles abrechnen. Als wir im Zeltlager waren wärmten wir uns auf und aßen Würstl. Wir saßen etwas später am Lagerfeuer und sangen Lieder und eine kürzere Wanderung machten wir auch noch. Wir schnappten dabei Professor X.

anonym

Wir immer wurden wir Früh geweckt. Dann gab es Frühstück. Danach Bastelten wir die Sachen. Nun gab es Mittagessen. Dann machten wir uns auf den Weg um Prof. X zu fangen. Doch es regnete. Dann gab es Abendessen. Danach gingen wir durch den Wald um Prof. X zu fangen

Z.42.D.

da wir beim ersten mal gescheitert waren.

Adrian

17.8.

Dneska jsme měli budíček o něco později. Vstávali jsme v 9.00. Když jsme vstali, šli jsme si vyčistit zuby. Pak jsme šli na ranní slavnost. Po slavnosti byla dobrá snídaně. Potom jsem šel psát tuto denní zprávu. Pak jsme měli program. Plnili jsme úkoly na různých 8 postech. Poté byl oběd. Po obědě jsme s naší skupinkou do které patřil: Filip, Radovan, Sergej, Dan, Mathias, Honza (kterému říkáme velrybář) a já, připravovali scénku pro profesora. Když jsme mu ji předvedli, tak se smál, až se za břicho popadal. Ale než jsme mu ji předvedli, měli jsme večeři. Potom jsme měli diskožku. Hrozně jsme se bavili. Poslední den byl fakt hustej!

PS: A hrneček rap.

Jirka Královec

Ráno, když jsem se vzbudila, tak jako vždy následovala dobrá snídaně. Po snídani jsme měli vykonat služby. Zanedlouho se ozvalo: „Všichni účastníci na verandu“. Tam nás vedoucí rozdělili do skupin. Líbilo se mi v jaké skupině jsem. V těchto skupinách jsme hráli bezvadné hry. Když ty hry skončily, tak nám vedoucí oznámili, že jsme si za ten týden dobře vedli a že se to musí oslavit. Ale oslava bez Profesora X přece nemůže být oslava. Tak jsme se všichni dohodli, že Profesora X pozveme také. Poté propukly přípravy na pořádnou oslavu. Někteří dělali pozvánky pro hrdiny světa komiksů a pro Profesora X. A večer mohlo vše začít. Přišli všichni pozvaní a po výborné večeři jsme začali pořádně oslavovat.

Týna Šimková

Früh:

Hat mir das leckere Frühstück gefallen

Mittag:

Hat mir der Döner gefallen

Abend:

Hat mir die Show, TV gefallen

Alex

Wir haben heute für unser Stück geübt. Und haben Lieder Gedichtet. Dann haben die anderen nochmal geprobt und ich konnte nicht mitmachen ich musste ja den Tagesbericht schreiben.

Lea Bruhn

18.7.

Heute wurden wir mit Trommeln geweckt. Dann gehen wir zur Morgenfeier. Dort wurden Preise verliehen. Das essen war wie immer gut. Dann haben wir unser Zeug gepackt und wurden abgeholt.

Adrian

profesor & Gaisthal 2007

X

Jednoho krásného dne
v Gaisthale ...

... zjevil se profesor X...

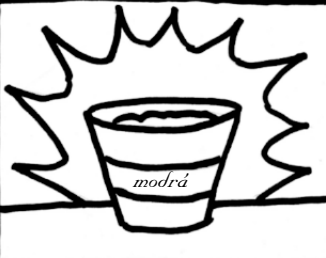
... A ukradl ze světa
komiksu veškeré barvy.

Obyvatelé světa komiksu
nelenili ...

... A začali od nejrůznějších
místních hrdinů ...

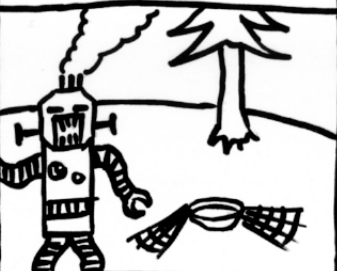
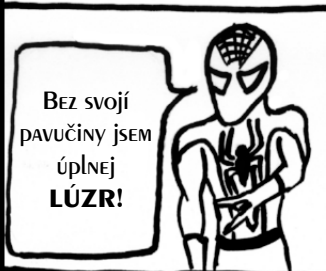
... získávat jednu barvu po
druhé.

Společně se
Spidermanem ...

... přelstili další pomocníky
profesora X, ...

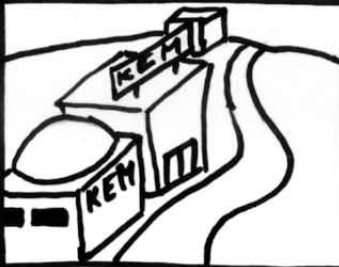
... aby za odměnu získali
barvu červenou.

Se Simpsonovými ...

... prohledali obyvatelé
světa komiksu celou síť
Kwik-E-Martů ...

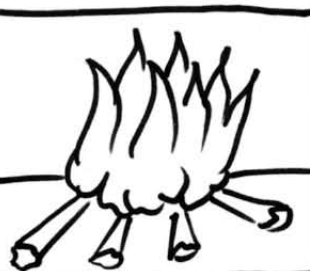
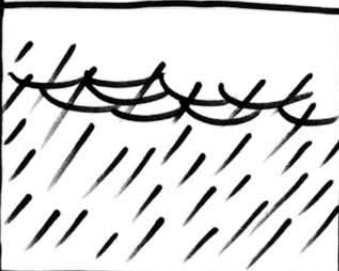
... a tak získali poslední
ze tří základních barev –
žlutou.

Posledním cílem je nyní dům
samotného profesora X...

... ale cesta není snadná.

Poslední posílení
u táboráku, ...

... než se v noci ...

... s pochodněmi v rukou
vydali na cestu, ...

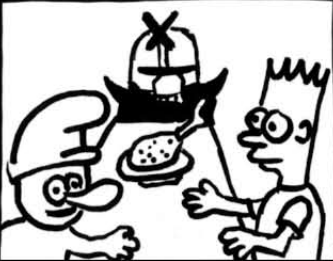
... na jejímž konci byl
profesor X nalezen a zatčen.

Protože už nestáli o další
hádky ve světě komiksu, ...

... pozvali profesora X na
jídlo, sklenku a k tanci.

A co dál? Nashledanou
v Gaisthale 2008.

Konec

Výuc z sejoých zasedání

Místo konání: Jeseníky - Ludvíkov

Datum: 30. 12. 2006

Přítomní radní: Pavel Bobek, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Ondřej Křížek

Nepřítomní: Michal Janoš, Petr Vondruška, Monika Ženišková, Kristina Klapalová

Přítomní přisedící: 0

Témata: příprava plesu – organizace spolu s přípravným víkendem na velikonoční tábor, propagace velikonočního tábora – na internetu, letáky – nutno vyrobit a rozeslat poštou

Místo konání: Praha - Břevnov

Datum: 16. 2. 2007

Přítomní radní: Pavel Bobek, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Monika Ženišková, Kristina Klapalová, Petr Vondruška, Ondřej Křížek

Nepřítomní: Petr Špičan

Přítomní přisedící: Míša Bauerová, Madla Purkartová, Léňa Rambousková, Mates Slivič, Davča Šimek, Anetka Büchlerová

Témata: propagace Velikonoc, inovace internetových stránek (rozšíření o Nj verzi), realizace propagačního stánku v Čelákovicích, Evropská dobrovolná služba – vyslán první dobrovolník

Místo konání: Waldmünchen

Datum: 10. 3. 2007

Přítomní radní: Pavel Bobek, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Monika Ženišková, Petr Vondruška, Ondřej Křížek

Nepřítomní: Michal Janoš, Kristina Klapalová

Přítomní přisedící: 0

Témata: příprava projektu na akci JaPa na Zunftsfond, uzávěrka je už na konci března, apel na aktualizaci profilů všech radních i přisedících na webu, dotazení organizačních záležitostí ohledně velikonočního tábora

Místo konání: Praha - Břevnov

Datum: 7. 4. 2007

Přítomní radní: Pavel Bobek, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Monika Ženišková, Petr Vondruška, Ondřej Křížek, Michal Janoš, Kristina Klapalová

Nepřítomní: 0

Přítomní přisedící: 0

Čestná úcta: Poldík a Madles Černí

Témata: vysvětlení situace, ujasnění všech faktů ohledně nutnosti odvolání velikonočního tábora, následná opatření – převážně finanční, zrušení povelikonočního čísla Zobáku, příprava letních táborů – personální složení obou etap

Místo konání: Benešova Hora

Datum: 6. 5. 2007

Přítomní radní: Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Monika Ženišková, Ondřej Křížek

Nepřítomní: Michal Janoš, Kristina Klapalová, Pavel Bobek, Petr Vondruška

Přítomní přisedící: Léňa Rambousková, Mates Slivič

Témata: výroční zpráva – odeslána, propagace letních táborů všemi dostupnými prostředky, červnové a červencové termíny přípravných víkendů v Gaisthale, podíl na realizaci brožury Jugendfóra

Místo konání: Gaisthal

Datum: 14. 7. 2007

Přítomní radní: Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Monika Ženišková, Ondřej Křížek, Michal Janoš, Kristina Klapalová, Pavel Bobek, Petr Vondruška

Nepřítomní: 0

Přítomní přisedící: Léňa Rambousková, Mates Slivič, Madla Purkartová

Témata: příprava obou etap tábora, debata s německým partnerem ohledně finančních škod vzniklých neuskutečením velikonočního tábora

Místo konání: Nýřany

Datum: 19. 8. 2007

Přítomní radní: Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Monika Ženišková, Ondřej Křížek, Michal Janoš, Kristina Klapalová, Pavel Bobek, Petr Vondruška

Nepřítomní: 0

Přítomní přisedící: Mates Slivič, Madla Purkartová

Témata: zhodnocení průběhu obou etap tábora, JaPa – organizace, změna termínu na konec listopadu kvůli ubytování

SUDOKU

1.liga

7								
		2			5	4		6
				4	9			8
		7				2		3
4			2		1			9
8		9				5		
6			9	3				
2		5	8			7		
								1

2.liga

		9	3			2	1	
	6	3			9			
		1		8			7	
6								2
			5		6			
2								4
	3			5		8		
			7			5	6	
	7	8			2	9		

Zwei

Der Film

Festival německy mluvených filmů / Festival deutschsprachiger Filme

4.–12. 10. 2007 Praha: kina Aero a Světozor
Brno: kino Art

Pořadatelé: Goethe Institut Prag, Rakouské kulturní fórum, Schweizerische Botschaft, Kino Aero, Kino Světozor, Kino Art.
Za podpory: Česko-německý fond budoucnosti, Filmförderung Hamburg. Mediální partneři: A2 kulturní týdeník, Cinema, Metropolis, Mladá fronta, Prager Zeitung, Radio 1, Reflex, Ex, Český rozhlas 3 Vltava

www.derfilm.cz